

Úřední věstník

Evropské unie

L 323

České vydání

Právní předpisy

Svazek 48
9. prosince 2005

Obsah

I Akty, jejichž zveřejnění je povinné

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/68/ES ze dne 16. listopadu 2005 o zajištění a o změně směrnic Rady 73/239/EHS, 92/49/EHS, jakož i směrnic 98/78/ES a 2002/83/ES ⁽¹⁾ ... 1
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/69/ES ze dne 16. listopadu 2005, kterou se po dvacáté sedmé mění směrnice Rady 76/769/EHS o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se omezení uvádění na trh a používání některých nebezpečných látek a přípravků (polycyklické aromatické uhlovodíky v nastavovacích olejích a v pneumatikách) ... 51
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/75/ES ze dne 16. listopadu 2005, kterou se opravuje směrnice 2004/18/ES o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby 55

II Akty, jejichž zveřejnění není povinné

Evropský parlament a Rady

2005/865/ES:

- ★ Doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 16. listopadu 2005 o filmovém dědictví a konkurenceschopnosti souvisejících průmyslových činností 57

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2005/68/ES**ze dne 16. listopadu 2005****o zajištění a o změně směrnic Rady 73/239/EHS, 92/49/EHS, jakož i směrnic 98/78/ES a 2002/83/ES****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 47 odst. 2 a článek 55 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 73/239/EHS ze dne 24. července 1973 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti v přímém pojištění jiném než životním a jejího výkonu ⁽³⁾, směrnice Rady 92/49/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění jiného než životního ⁽⁴⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění ⁽⁵⁾ upravují ustanovení týkající se přístupu k činnosti v přímém pojištění a jejího výkonu ve Společenství.

(2) Tyto směrnice stanovují právní rámec pro pojišťovny a výkon činnosti v pojištění na vnitřním trhu z hlediska práva usazování a volného pohybu služeb, aby se usnadnilo pojišťovnám, které mají skutečné sídlo ve Společenství, krýt své závazky v rámci Společenství a aby se pojistníci mohli obracet nejen na pojistitele usazené v jejich vlastním státě, ale rovněž na pojistitele se skutečným sídlem ve Společenství a usazené v jiných členských státech.

(3) Režim stanovený těmito směrnicemi se používá pro pojišťovny poskytující přímé pojištění s ohledem na celé jejich podnikání, a to jak na činnost v přímém pojištění, tak i na zajišťovací činnost prostřednictvím akceptací; avšak zajištění prováděné specializovanými zajišťovnami nepodléhá uvedenému režimu a ani jinému režimu podle právních předpisů Společenství.

(4) Zajišťovnictví je finanční činnost značného významu, protože usnadněním rozložení rizik na celosvětové úrovni umožňuje pojišťovnám poskytujícím přímé pojištění zvýšit kapacitu jejich výkonů v pojišťovnictví a jejich pojistného krytí a rovněž snížit jejich kapitálové náklady. Zajišťovnictví dále hraje důležitou úlohu ve finanční stabilitě, protože je základním prvkem v zabezpečení úrovně finančního zdraví a stability pojistných trhů s přímým pojištěním a celého finančního systému, poněvadž zahrnuje významné finančního zprostředkovatele a institucionální investory.

(5) Směrnice Rady 64/225/EHS ze dne 25. února 1964 o odstranění omezení svobody usazování a volného pohybu služeb v oblasti zajištění a retrocese ⁽⁶⁾ odstranila omezení svobody usazování a volného pohybu služeb s ohledem na státní příslušnost nebo sídlo zajišťovny. Neodstranila však omezení vyvolané odchylkami ve vnitrostátních předpisech upravujících regulaci zajišťovnictví na obezřetnostním základě. Tato situace vedla

⁽¹⁾ Úř. věst. C 120, 20.5.2005, s. 1.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 7. června 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 17. října 2005.

⁽³⁾ Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 3. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/1/ES (Úř. věst. L 79, 24.3.2005, s. 9).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 228, 11.8.1992, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES.

⁽⁶⁾ Úř. věst. 56, 4.4.1964, s. 878/56.

k výrazným rozdílům v úrovni dozoru nad zajišťovkami ve Společenství, které vytvářejí bariéry pro výkon zajišťovací činnosti, jako je povinnost zajišťovny jistit aktiva ke krytí svého podílu technických rezerv pojišťovny poskytující přímé pojištění a rovněž vyhovět rozdílným pravidlům pro dozor nad zajišťovkami v různých členských státech, ve kterých podnikají, nebo nepřímý dozor týkající se různých aspektů zajišťovnictví orgány příslušnými pro dozor nad pojišťovkami poskytujícími přímé pojištění.

(6) Zajišťovnictví je označeno v Akčním plánu pro finanční služby jako sektor, který pro dobudování vnitřního trhu pro finanční služby vyžaduje podniknutí kroků na úrovni Společenství. Také významná mezinárodní fóra, jako jsou Mezinárodní měnový fond a Mezinárodní asociace orgánů pro dozor v pojišťovnictví (IAIS), poukázaly na absenci harmonizovaných pravidel v zajišťovnictví pro dozor na úrovni Společenství jako na významnou mezeru v regulačním rámci pro finanční služby, kterou je nezbytné zaplnit.

(7) Cílem této směrnice je zřízení obezřetnostního regulačního rámce pro výkon zajišťovací činnosti ve Společenství. Tvoří část souboru právních předpisů Společenství v oblasti pojištění zaměřeného na vybudování vnitřního trhu v sektoru pojišťovnictví.

(8) Tato směrnice je v souladu s významnými mezinárodními aktivitami v oblasti obezřetnostních pravidel pro zajišťovnictví, zvláště pak IAIS.

(9) Směrnice následuje přístupy přijaté v právních předpisech Společenství s ohledem na přímé pojištění tím, že byla provedena důležitá, nezbytná a postačující harmonizace pro zajištění vzájemného uznávání povolení a systémů obezřetnostního dohledu, která umožní udělit jediné povolení platné v celém Společenství a používat zásadu dozoru domovským členským státem.

(10) Výsledkem je to, že přístup k zajišťovací činnosti a její následný výkon podléhají jednomu úřednímu povolení, které vydávají příslušné orgány členského státu, ve kterém má zajišťovna skutečné sídlo. Takové povolení umožňuje zajišťovně vykonávat svou činnost v rámci celého Společenství podle práva usazování i volného pohybu služeb. Členský stát, ve kterém se nachází pobočka nebo ve kterém jsou poskytovány služby, nesmí vyžadovat na zajišťovně, která na jeho území hodlá vykonávat zajišťovací činnost a které již bylo vydáno povolení v jejím domovském členském státě, aby žádala

o nové povolení. Zajišťovna, která již získala povolení v domovském členském státě, by dále neměla podléhat dalšímu dozoru nebo kontrole příslušnými orgány týkajícími se finančního zdraví pojišťovny, která je zajištěna u této zajišťovny. Kromě toho není povoleno, aby členské státy požadovaly, aby zajišťovna, která získala povolení, jistila aktiva pro krytí svého podílu technických rezerv cedujícího podniku. Je potřeba definovat podmínky pro udělení nebo odnětí povolení. Příslušné orgány by neměly udělit povolení nebo by neměly obnovit povolení zajišťovně, která nesplní podmínky stanovené v této směrnici.

(11) Tato směrnice by se měla vztahovat na zajišťovny, které vykonávají výlučně zajišťovací činnost a nezabývají se přímou pojišťovací činností; měla by se též vztahovat na takzvané „kaptivní“ zajišťovny, vytvořené nebo vlastněné finančním podnikem jiným než pojišťovnou či zajišťovnou nebo jiným než skupinou pojišťoven nebo zajišťoven, na něž se vztahuje směrnice 98/78/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 27. října 1998 o doplňkovém dozoru nad pojišťovkami v pojišťovací skupině⁽¹⁾, nebo jedním či několika nefinančními podniky, jejichž cílem je poskytovat výhradně zajištění krytí rizik podniků, k nimž patří. Pokud je v této směrnici uveden odkaz na zajišťovnu, měl by zahrnovat kaptivní zajišťovnu kromě případů, na něž se vztahuje zvláštní ustanovení o kaptivních zajišťovnách. Kaptivní zajišťovny nekryjí rizika odvozená od vnější přímé pojišťovací nebo zajišťovací činnosti pojišťovny nebo zajišťovny patřící do skupiny. Kromě toho pojišťovny nebo zajišťovny patřící do finančního konglomerátu nesmí vlastnit žádný kaptivní podnik.

(12) Směrnice by se nicméně neměla vztahovat na pojišťovny, které již podléhají směrnici 73/239/EHS nebo 2002/83/ES; avšak ustanovení směrnice týkající se míry solventnosti zajišťoven obsažená v této směrnici se používají pro zajišťovací činnost těchto pojišťoven, pokud rozsah jejich zajišťovací činnosti tvoří významnou část celého jejich podnikání, a tím se zabezpečí finanční zdraví pojišťoven, které vykonávají rovněž zajišťovací činnost, a také to, aby se pro kapitálové požadavky na uvedené pojišťovny vzaly v úvahu specifika zajišťovací činnosti.

(13) Tato směrnice by se neměla vztahovat na poskytování zajištění krytí prováděné nebo plně zaručené členským státem, který působí, z důvodů závažného veřejného zájmu, jako zajistitel nejvyšší instance, zejména pokud

⁽¹⁾ Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES.

není proveditelné z důvodu zvláštní situace na trhu, získat přiměřené obchodní krytí; v tomto ohledu by se mělo nedostatkem „přiměřeného obchodního krytí“ rozumět hlavně selhání trhu charakterizované zřejmým nedostatkem dostatečné nabídky pojištění, ačkoli nadměrné pojistné by samo o sobě nemělo naznačovat nedostatečnost uvedeného obchodního krytí. Ustanovení čl. 1 odst. 2 písm. d) této směrnice se vztahuje také na ujednání mezi pojišťovnami, na něž se vztahují směrnice 73/239/EHS nebo 2002/83/ES a jejichž cílem je sdílení finančních plnění vyplývajících z vysokých rizik, jako je například terorismus.

v důsledku fúzí mezi zajišťovnami nebo jiných nástrojů obchodního práva nebo převody kmenů nevyřízených škod při dobíhajícího krytí jiné zajišťovně. Kromě toho by měla ustanovení o převodu kmenů zajišťovacích smluv zahrnovat ustanovení, která se specificky týkají převodu kmene zajišťovacích smluv uzavřených podle práva usazování a volného pohybu služeb jiné zajišťovně.

(14) Zajišťovny mají omezit předmět své činnosti na zajišťovací činnost a související činnosti. Tento požadavek umožňuje zajišťovně provozovat například takové činnosti jako poskytování statistického nebo pojistně-matematického poradenství, analýzy rizik nebo průzkumu pro klienty. Může též zahrnovat funkci holdin-gové společnosti a činnosti související s činnostmi finančního sektoru ve smyslu čl. 2 bodu 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém doзору nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu⁽¹⁾. V žádném případě tento požadavek neumožňuje provádění nesouvisejících bankovních a finančních činností.

(15) Tato směrnice by měla vyjasnit pravomoci a prostředky dozoru příslušných orgánů. Příslušné orgány domovského členského státu zajišťovny by měly odpovídat za sledování finančního zdraví zajišťoven, včetně jejich solventnosti, zřízení odpovídajících technických a vyrovnávacích rezerv a krytí těchto rezerv kvalitními aktivy.

(16) Příslušné orgány členských států by měly mít k dispozici takové prostředky dozoru, které jsou nezbytné k zajištění řádného výkonu zajišťovací činnosti v rámci celého Společenství na základě práva usazování nebo volného pohybu služeb. Zejména musí být schopny zavést vhodná ochranná opatření nebo ukládat sankce zaměřené na zabránění nesprávnostem a porušování právních předpisů v oblasti dozoru nad zajišťovnami.

(17) Ustanovení o převodech kmenů zajišťovacích smluv by měla vyhovovat systému jediného povolení stanovenému v této směrnici. Měla by se vztahovat na různé druhy převodů kmenů zajišťovacích smluv mezi zajišťovnami, jako například převody kmenů zajišťovacích smluv

(18) Je třeba zavést ustanovení o výměně informací mezi příslušnými orgány a orgány nebo subjekty, jež vzhledem ke své funkci pomáhají posilovat stabilitu finančního systému. Pro zachování důvěrné povahy musí být přísně vymezen okruh jejich příjemců. Musí se proto určit podmínky, za kterých je tato výměna informací povolena; navíc, pokud je stanoveno, že informace se mohou zveřejnit jenom s výslovným souhlasem příslušných orgánů, tyto orgány mohou ve vhodných případech svůj souhlas podmínit splněním přísných podmínek. V tomto ohledu a s cílem zajistit řádný dozor nad zajišťovnami příslušnými orgány by tato směrnice měla stanovit pravidla, která umožňují členským státům uzavírat dohody o výměně informací s třetími zeměmi za podmínky, že zveřejněné informace budou podléhat příslušným zárukám zachování profesního tajemství.

(19) Pro posílení obezřetnostního dohledu nad zajišťovnami by mělo být stanoveno, že auditor má povinnost bezodkladně informovat příslušné orgány ve všech případech, které stanoví tato směrnice, o určitých skutečnostech, jež zjistí při výkonu své činnosti a které mohou mít vážný dopad na finanční situaci nebo na řídicí a účetní organizaci úvěrové instituce. S ohledem na sledovaný cíl je žádoucí, aby členské státy stanovily, že se tato povinnost vztahuje na všechny případy, kdy auditor zjistí uvedené skutečnosti při výkonu své činnosti v podniku, který má úzká propojení se zajišťovnou. Povinnost auditorů sdělovat příslušným orgánům, je-li to vhodné, některé skutečnosti a rozhodnutí týkající se zajišťovny, které zjistí při výkonu svých povinností v jiném podniku, než je zajišťovna, sama o sobě nemění povahu jejich činnosti v daném podniku ani způsob, kterým musí své úkoly v tomto podniku vykonávat.

(20) Je třeba zavést ustanovení pro definování použití směrnice pro existující zajišťovny, které získaly povolení dříve nebo které mohly vykonávat činnost v souladu s předpisy členských států před použitelností této směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1. Směrnice ve znění směrnice 2005/1/ES.

- (21) Aby mohla zajišťovna splnit své závazky, požadují domovské členské státy, aby vytvořila dostatečné technické rezervy. Výše technických rezerv se určí v souladu se směrnicí Rady 91/674/EHS ze dne 19. prosince 1991 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách pojišťoven⁽¹⁾. Pro životní zajištění může domovský členský stát stanovit konkrétnější pravidla v souladu se směrnicí 2002/83/ES.
- (22) Zajišťovna vykonávající zajišťovací činnost v odvětví pojištění úvěrů, jejíž podnikání v zajištění úvěrů netvoří jenom malý podíl celého zajištění, musí vytvořit vyrovnávací rezervu, která netvoří součást míry solventnosti. Daná rezerva by se měla vypočítat podle jedné z metod stanovených ve směrnici 73/239/EHS, které se považují za rovnocenné. Kromě toho směrnice povoluje domovskému členskému státu požadovat, aby zajišťovny se skutečným sídlem na jeho území vytvořily podle pravidel stanovených dotyčným členským státem vyrovnávací rezervu pro rizika zařazená do odvětví jiných než je zajištění úvěrů. Po zavedení mezinárodních standardů pro finanční výkaznictví (IFRS 4) by tato směrnice měla upřesnit obezřetný režim pro vyrovnávací rezervy vytvořené v souladu s touto směrnicí. Jelikož však dozor nad zajišťovací činností je třeba znovu posoudit na základě projektu Solventnost II, tato směrnice nebrání jakémukoli budoucímu dozoru nad zajišťovací činností na základě projektu Solventnost II.
- (23) Zajišťovna by měla mít aktiva ke krytí technických a vyrovnávacích rezerv, které by měly brát v úvahu typ činnosti vykonávané zajišťovnou, zvláště povahu, výši a trvání očekávaného zajištění plnění tak, aby byla zajištěna dostatečnost, likvidita, bezpečnost, kvalita, výnosnost jejích investic a investování do odpovídajících aktiv a aby zajišťovna zajistila vhodnou diverzifikaci a rozložení těchto investic, které jí umožní přiměřeně reagovat na měnící se hospodářské podmínky, zvláště na vývoj finančních trhů a trhů s nemovitostmi nebo na katastrofy velkého rozsahu.
- (24) Kromě technických rezerv by měly mít zajišťovny dodatečnou rezervu, známou jako míra solventnosti, představovanou volnými aktivy a se souhlasem příslušného orgánu dalšími implicitními aktivy, která mají působit jako nárazník proti nepříznivým obchodním výkyvům. Tento požadavek je důležitým prvkem obezřetnostního dohledu. Až do revize stávajícího režimu pro míru solventnosti, kterou provádí Komise v rámci projektu Solventnost II s cílem určit požadovanou míru solventnosti zajišťoven, je třeba použít pravidla podle stávajících předpisů v oblasti přímého pojištění.
- (25) Z hlediska podobností mezi životním zajištěním kryjícím riziko smrti a neživotním zajištěním, zejména krytím pojistných rizik a trváním životních zajišťovacích smluv, by měla být požadovaná míra solventnosti pro životní zajištění stanovena v souladu s ustanoveními této směrnice pro výpočet požadované míry solventnosti u neživotního zajištění; domovskému členskému státu by však mělo být umožněno, aby uplatnil pravidla uvedená ve směrnici 2002/83/ES na zavedení požadované míry solventnosti u činností v životním zajištění, které jsou spojené s investičními fondy nebo smlouvami s účastí na zisku.
- (26) S cílem zohlednit zvláštní povahu některých typů zajišťovacích smluv nebo odvětví je třeba zavést ustanovení pro možnost úpravy výpočtu požadované míry solventnosti. Úpravu míry solventnosti provádí Komise po konzultaci s Evropským výborem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění zřízeným rozhodnutím Komise 2004/9/ES⁽²⁾.
- (27) Tato opatření by měla být přijata na základě regulativního postupu podle článku 5 rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽³⁾.
- (28) Seznam položek, ze kterých může být sestavena míra solventnosti požadovaná touto směrnicí, je tím seznamem, který je stanoven ve směrnicích 73/239/EHS a 2002/83/ES.
- (29) Zajišťovny by měly rovněž mít garanční fond, aby poskytovaly jistotu, že při svém založení vlastní odpovídající zdroje a že při následné zajišťovací činnosti míra solventnosti v žádném případě nepoklesne pod minimum bezpečnosti; avšak aby se zohlednila specifika kaptivních zajišťoven, zavádí se ustanovení, které umožňuje domovskému členskému státu nastavit minimální garanční fond požadovaný pro kaptivní zajišťovny na nižší úrovni.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 374, 31.12.1991, s. 7. Směrnice ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/51/ES (Úř. věst. L 178, 17.7.2003, s. 16).

⁽²⁾ Úř. věst. L 3, 7.1.2004, s. 34.

⁽³⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (30) Některá ustanovení této směrnice určují minimální požadavky. Domovský členský stát musí být oprávněn stanovit přísnější pravidla pro zajišťovny, kterým udělily povolení jeho vlastní příslušné orgány, zvláště pokud jde o požadavek na míru solventnosti.
- (31) Tato směrnice by se měla vztahovat na činnosti ve finitním zajištění; proto je pro účely této směrnice nezbytná definice finitního zajištění; vzhledem ke zvláštní povaze tohoto odvětví zajištění by měl mít domovský členský stát možnost stanovit zvláštní ustanovení pro výkon činností ve finitním zajištění. Tato ustanovení by se mohla lišit od obecného režimu stanoveného v této směrnici v řadě specifických bodů.
- (32) Tato směrnice by měla stanovit pravidla týkající se zvláštních účelových nástrojů, které přebírají rizika od pojištěn a zajištěn. Zvláštní povaha těchto zvláštních účelových nástrojů, které nejsou pojišťovnami nebo zajišťovnami, vyžaduje v členských státech zavedení zvláštních ustanovení. Kromě toho by měla tato směrnice stanovit, aby daný domovský členský stát stanovil podrobnější pravidla pro zavedení podmínek, za nichž může pojišťovna nebo zajišťovna použít nevyplacené částky ze zvláštního účelového nástroje jako aktiva na krytí technických rezerv. Tato směrnice by měla též stanovit, že vymahatelné částky od zvláštního účelového nástroje mohou být považovány, na žádost pojišťovny nebo zajišťovny podanou příslušnému orgánu a se souhlasem tohoto příslušného orgánu, za odečitatelné položky v rámci zajišťovacích smluv nebo smluv o retrocesi do výše stanovené v této směrnici.
- (33) Je třeba stanovit opatření pro případy, kdy se finanční situace zajišťovny stane takovou, že je pro ni obtížné splnit její smluvní závazky. Za zvláštních situací je třeba, aby příslušné orgány měly pravomoc zasáhnout dostatečně včas, při výkonu těchto pravomocí však musí v souladu se zásadami řádného úředního postupu a náležitého postupu zajišťovny informovat o důvodech vedoucích k tomuto zásahu. Po dobu, po kterou tato situace přetrvává, by příslušné orgány neměly osvědčovat, že zajišťovna má dostatečnou míru solventnosti.
- (34) Je nezbytné zavést ustanovení pro spolupráci mezi příslušnými orgány členských států, aby se zajistilo, že zajišťovna, která podniká v rámci práva usazování a volného pohybu služeb, vyhovuje ustanovením pro ni platným v hostitelském členském státě.
- (35) Je třeba přijmout opatření ohledně práva obrátit se na soud, pokud je povolení odmítnuto nebo odňato.
- (36) Je důležité stanovit, že vůči zajišťovnám, jejichž skutečné sídlo se nachází mimo území Společenství a které vykonávají zajišťovací činnost ve Společenství, se neuplatní ustanovení, která vedou k příznivějšímu zacházení než zacházení vůči zajišťovnám se skutečným sídlem v členském státě.
- (37) S cílem zohlednit mezinárodní aspekty zajišťovnictví je třeba zavést ustanovení umožňující uzavírání mezinárodních dohod s třetí zemí usilujících o určení prostředků pro dozor nad zajišťovnami, které podnikají na území každé smluvní strany.
- (38) Je třeba stanovit pružný postup umožňující hodnotit vzájemnost s třetími zeměmi na úrovni celého Společenství s cílem zlepšit liberalizaci zajišťovacích služeb v třetích zemích, a to prostřednictvím usazování nebo přeshraničním poskytováním služeb. Za tímto účelem by směrnice měla stanovit postupy pro jednání s třetími zeměmi.
- (39) Komise by měla být zmocněna přijímat prováděcí opatření za předpokladu, že tato opatření nepozmění základní prvky směrnice. Prováděcí opatření by měla umožnit Komisi zohlednit budoucí vývoj v zajišťovnictví. Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata podle rozhodnutí 1999/468/ES.
- (40) Je třeba přizpůsobit stávající právní rámec Společenství pro pojišťovnictví aby se tím zohlednil nový režim dozoru nad zajišťovnami stanovený touto směrnicí, a aby se zajistil konzistentní zákonný rámec pro celý sektor pojišťovnictví. Zvláště se musí přizpůsobit stávající ustanovení, která umožňují orgánům příslušným pro dozor nad pojišťovnami poskytujícími přímé pojištění provádět „nepřímý dozor“ nad zajišťovnami. Navíc je nezbytné zrušit stávající ustanovení, která umožňují členským státům požadovat jištění aktiv kryjících technické rezervy pojišťovny, bez ohledu na formu tohoto požadavku, v případech, kdy je pojistitel zajištěn u zajišťovny povolené podle této směrnice nebo u pojišťovny. Konečně by také mělo být stanoveno, že míra solventnosti požadovaná pro pojišťovny vykonávající zajišťovací činnost, pokud tato činnost představuje podstatný podíl jejich podnikání, podléhá pravidlům pro solventnost stanoveným touto směrnicí pro zajišťovny. Směrnice 73/239/EHS, 92/49/EHS a 2002/83/ES by proto měly být změněny.

- (41) Je třeba změnit směrnici 98/78/ES tak, aby bylo zaručeno, že zajišťovny v pojišťovací nebo zajišťovací skupině podléhají doplňkovému dozoru stejným způsobem jako pojišťovny, které jsou součástí pojišťovací skupiny.
- (42) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁾ by Rada měla vybízet členské státy k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily.
- (43) Jelikož cíle této směrnice, totiž zřízení právního rámce pro přístup k zajišťovací činnosti a pro její výkon,

nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto z důvodu rozsahu a účinků této akce jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.

- (44) Protože tato směrnice definuje minimální normy, mohou členské státy stanovit přísnější pravidla,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví pravidla pro přístup k samostatně výdělečné zajišťovací činnosti a výkonu této činnosti zajišťovnami, které uskutečňují jenom zajišťovací činnosti a které jsou usazeny v členském státě nebo zamýšlejí se tam usadit.
2. Tato směrnice se nevztahuje na:
 - a) pojišťovny, na které se vztahují směrnice 73/239/EHS nebo 2002/83/ES;
 - b) činnosti a subjekty uvedené v článku 2 a 3 směrnice 73/239/EHS;
 - c) činnosti a subjekty uvedené v článku 3 směrnice 2002/83/ES;
 - d) zajišťovací činnosti, které provádí nebo plně zaručuje vláda členského státu, která tak jedná z důvodů závažného veřejného zájmu jako poslední instance v zajištění, včetně okolností, kdy tuto její roli vyžaduje taková situace na trhu, v níž nelze získat přiměřené obchodní krytí.

Článek 2

Definice

1. Pro účely této směrnice se rozumí:
 - a) „zajištěním“ činnost sestávající z přebírání rizik postoupených pojišťovnou nebo jinou zajišťovnou. V případě společenství zajišťitelů známém jako Lloyd's se zajištěním rozumí také činnost spočívající v převzetí rizik postoupených členem Lloyd's pojišťovnou nebo zajišťovnou jinou než společenstvím zajišťitelů známém jako Lloyd's;
 - b) „kaptivní zajišťovnou“ zajišťovna vlastněná finančním podnikem jiným než pojišťovnou nebo zajišťovnou nebo jiným než skupinou pojišťoven nebo zajišťoven, na něž se vztahuje směrnice 98/78/ES, nebo nefinančním podnikem, jejímž účelem je poskytovat výhradně zajištění krytí rizik podniku nebo podniků, k nimž patří, nebo podniku či podniků dané skupiny, jejímž je kaptivní zajišťovna členem;
 - c) „zajišťovnou“ podnik, kterému bylo vydáno úřední povolení podle článku 3;
 - d) „pobočkou“ agentura nebo pobočka zajišťovny;
 - e) „místem usazení“ skutečné sídlo nebo pobočka zajišťovny s ohledem na písmeno d);

⁽¹⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

- f) „domovským členským státem“ členský stát, v němž se nachází skutečné sídlo zajišťovny;
- g) „členským státem pobočky“ členský stát, v němž se nachází pobočka zajišťovny;
- h) „hostitelským členským státem“ členský stát, v němž má zajišťovna pobočku nebo poskytuje služby;
- i) „kontrolou“ vztah mezi mateřským podnikem a dceřiným podnikem, jak je vymezen v článku 1 směrnice 83/349/EHS ⁽¹⁾, nebo podobný vztah mezi jakoukoli fyzickou a právnickou osobou a podnikem;
- j) „kvalifikovaným podílem“ přímá nebo nepřímá držba podílu v podniku, který představuje 10 % či více základního kapitálu nebo hlasovacích práv nebo který dává možnost vykonávat značný vliv na vedení podniku, ve kterém podíl existuje;
- k) „mateřským podnikem“ mateřský podnik, jak je vymezena v článcích 1 a 2 směrnice 84/349/EHS;
- l) „dceřiným podnikem“ dceřiný podnik, jak je vymezen v článcích 1 a 2 směrnice 84/349/EHS;
- m) „příslušnými orgány“ vnitrostátní orgány, které jsou správními a právními předpisy zmocněny vykonávat dozor nad zajišťovnami;
- n) „úzkým propojením“ situace, ve které jsou dvě nebo více fyzické nebo právnické osoby propojeny:
- i) účastí, kterou se rozumí přímé nebo nepřímé držení nejméně 20 % hlasovacích práv v podniku nebo základního kapitálu podniku,
 - ii) kontrolou, ve všech případech uvedených v čl. 1 odst. 1 a 2 směrnice 83/349/EHS nebo obdobný vztah mezi fyzickou nebo právnickou osobou a podnikem;
- o) „finančním podnikem“ jeden z těchto subjektů:
- i) úvěrová instituce, finanční instituce nebo podnik pomocných bankovních služeb ve smyslu čl. 1 bodů 5 a 23 směrnice 2000/12/ES ⁽²⁾,
 - ii) pojišťovna, zajišťovna nebo holdingová pojišťovna ve smyslu čl. 1 písm. i) směrnice 98/78/ES,
 - iii) investiční podnik nebo finanční instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice 2004/39/ES ⁽³⁾,
 - iv) smíšená finanční holdingová společnost ve smyslu čl. 2 bodu 15 směrnice 2002/87/ES;
- p) „zvláštním účelovým nástrojem“ podnik, zapsaný do obchodního rejstříku či nikoli, jiný než existující pojišťovna nebo zajišťovna, který přebírá rizika od pojištěn nebo zajištěn a který plně financuje jejich vystavení těmto rizikům prostřednictvím výnosů z vydávání dluhopisů nebo jiného mechanismu financování, kdy jsou práva věřitelů z těchto dluhopisů nebo jiného mechanismu financování podřízena zajištěným závazkům tohoto nástroje;
- q) „finitním zajištěním“ zajištění, v jehož rámci explicitní maximální možné ztráty vyjádřené jako převedené maximální ekonomické riziko, vyplývající z převodu značného pojistně-technického rizika i rizika načasování, přesáhnou pojistné po dobu trvání dané smlouvy o omezenou, avšak významnou částku, spolu s nejméně jedním z těchto dvou rysů:
- i) explicitní a podstatné zvážení časové hodnoty peněz,
 - ii) smluvní ustanovení pro řízení rovnováhy ekonomických důsledků mezi smluvními stranami v určitém časovém úseku k dosažení převodu cílového rizika.

⁽¹⁾ Sedmá směrnice Rady 83/349/EHS ze dne 13. června 1983 založená na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy o konsolidovaných účetních závěrkách (Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2003/51/ES.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES ze dne 20. března 2000 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (Úř. věst. L 126, 26.5.2000, s. 1). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů (Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1).

2. Krytí ve smyslu odst. 1 písm. a) tohoto článku, které zajišťovna poskytuje instituci pro poskytování zaměstnanec-kého penzijního pojištění, spadající do působnosti směrnice 2003/41/ES ⁽¹⁾ v případě, že právní řád domovského členského státu instituce takové poskytnutí krytí povoluje, je rovněž považováno za činnost spadající do působnosti této směrnice.

Pro účely odst. 1 písm. d) se s jakoukoli trvalou přítomností zajišťovny na území členského státu nakládá stejným způsobem jako s agenturou nebo pobočkou, i když tato přítomnost nemá formu agentury nebo pobočky, ale má podobu pouze kanceláře řízené vlastními zaměstnanci podniku nebo osobou, která je sice nezávislá, ale má trvalé pověření jednat za podnik, jaké by měla agentura.

Pro účely odst. 1 písm. j) tohoto článku a v souladu s články 12 a 19 až 23 a s jinými úrovněmi držby podílů uvedenými v člancích 19 až 23 se berou v úvahu hlasovací práva tak, jak je to uvedeno v článku 92 směrnice 2001/34/ES ⁽²⁾.

Pro účely odst. 1 písm. l) se dceřiný podnik jiného dceřiného podniku považuje také za dceřiný podnik podniku, který je vrcholným mateřským podnikem těchto podniků.

Pro účely odst. 1 písm. n):

- se jakýkoliv dceřiný podnik jiného dceřiného podniku považuje za dceřiný podnik mateřského podniku, který stojí v čele všech těchto podniků,
- se situace, ve kterých jsou dvě nebo více fyzické nebo právnické osoby trvale spojeny s jednou a touž osobou vztahem kontroly, také považují za úzké propojení mezi těmito osobami.

3. Odkazuje-li tato směrnice na euro, použije se na národní měnu od 31. prosince každého roku přepočítací kurs posledního dne předchozího měsíce října, pro který jsou k dispozici hodnoty přepočítacího kursu eura ve všech měnách Společenství.

HLAVA II

PŘÍSTUP K ZAJIŠŤOVACÍ ČINNOSTI A POVOLENÍ ZAJIŠŤOVNY

Článek 3

Zásada povolení

Přístup k zajišťovací činnosti podléhá předchozímu úřednímu povolení.

O toto povolení musí žádat u příslušného orgánu domovského členského státu:

- a) každý podnik, který zřizuje své skutečné sídlo na území tohoto státu;
- b) každá zajišťovna, která poté, co jí je vydáno povolení, rozšíří svou činnost na jiné než povolené zajišťovací činnosti.

Článek 4

Rozsah povolení

1. Povolení podle článku 3 platí pro celé Společenství. Umožňuje dotyčné zajišťovně provozovat činnost buď v rámci práva usazování, nebo volného pohybu služeb.

2. Povolení se vydává pro neživotní zajištění, životní zajištění nebo pro různé typy zajišťovacích činností podle žádosti předložené žadatelem.

Posuzuje se na základě obchodního plánu předloženého podle čl. 6 písm. b) a článku 11 a splnění podmínek pro udělení povolení stanovených členským státem, ve kterém se o povolení žádá.

Článek 5

Forma zajišťovny

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES ze dne 3. června 2003 o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi (Úř. věst. L 235, 23.9.2003, s. 10).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/34/ES ze dne 28. května 2001 o přijetí cenných papírů ke kotování na burze cenných papírů a o informacích, které k nim mají být zveřejněny (Úř. věst. L 184, 6.7.2001, s. 1). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES.

1. Domovský členský stát vyžaduje, aby každá zajišťovna, která žádá o povolení, přijala některou z forem stanovených v příloze I.

Zajišťovna také může přijmout formu evropské společnosti (SE), jak je definována v nařízení (ES) č. 2157/2001 ⁽¹⁾.

Článek 8

2. Členské státy mohou případně založit podniky v jakékoli veřejnoprávní formě za předpokladu, že tyto instituce budou mít za cíl provádět zajišťovací operace za stejných podmínek, za kterých vykonávají činnost soukromoprávní podniky.

Článek 6

Podmínky

Domovský členský stát vyžaduje, aby každá zajišťovna, která žádá o povolení:

- a) omezila svůj předmět činnosti na zajišťovací činnosti a s nimi související operace; tento požadavek se může rozšířit i na funkci holdingové společnosti a činnosti ve finančním sektoru ve smyslu čl. 2 bodu 8 směrnice 2002/87/ES;
- b) předložila obchodní plán podle článku 11;
- c) měla minimální garanční fond stanovený v čl. 40 odst. 2;
- d) byla skutečně řízena bezúhonnými osobami s příslušnou odbornou kvalifikací nebo zkušenostmi.

Článek 7

Úzké propojení

1. Jestliže mezi zajišťovnou a jinými právními nebo fyzickými osobami existuje úzké propojení, vydají příslušné orgány povolení pouze tehdy, pokud tato propojení nebrání řádnému výkonu funkcí dozoru.

2. Příslušné orgány také odmítnou vydat povolení, pokud právní a správní předpisy třetí země vztahující se na jednu nebo více fyzických nebo právnických osob, se kterými má zajišťovna úzké propojení, nebo potíže související s jejich uplatňováním brání řádnému výkonu dozoru.

3. Příslušné orgány požadují na zajišťovnách, aby jim neustále poskytovaly informace, které potřebují ke sledování toho, zda jsou trvale dodržovány podmínky uvedené v odstavci 1.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2157/2001 ze dne 8. října 2001 o statutu evropské společnosti (SE) (Úř. věst. L 294, 10.11.2001, s. 1). Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 885/2004 (Úř. věst. L 168, 1.5.2004, s. 1).

Skutečné sídlo zajišťovny

Členské státy vyžadují, aby se skutečné sídlo zajišťovny nalézalo ve členském státě, ve kterém má pojišťovna sídlo.

Článek 9

Zajistné podmínky a sazby zajistného

1. Tato směrnice nebude bránit členským státům, aby ponechaly v platnosti nebo přijímaly právní a správní předpisy požadující schválení zakládací smlouvy a stanov a předávání jakýchkoli dalších dokumentů nutných pro běžný výkon dozoru.

2. Členské státy však nesmí přijímat předpisy vyžadující předchozí schválení nebo pravidelné oznamování všeobecných a zvláštních zajistných podmínek, sazeb zajistného, technických podkladů používaných zejména pro výpočet sazeb zajistného a technických rezerv nebo formulářů a jiných tiskopisů, které hodlá zajišťovna používat při svých jednáních s cedujícími nebo retrocedujícími podniky.

Článek 10

Ekonomické potřeby trhu

Členské státy nesmějí požadovat, aby byla jakákoli žádost o povolení posuzována s ohledem na ekonomické potřeby trhu.

Článek 11

Obchodní plán

1. Obchodní plán uvedený v čl. 6 písm. b) musí obsahovat údaje nebo podklady týkající se:

- a) povahy rizik, které zajišťovna navrhuje krýt;
- b) druhů zajišťovacích smluv, které zajišťovna hodlá uzavřít s cedujícími podniky;
- c) základních zásad pro retrocese;

d) položek, z nichž sestává minimální garanční fond;

To musí být umožněno i v případech, kdy příslušné orgány nevyřídí žádost o povolení do šesti měsíců ode dne obdržení.

e) předpokládaných nákladů na zřízení provozního systému a organizaci obchodní sítě a finančních zdrojů, které mají tyto náklady pokrýt.

Článek 14

2. Kromě požadavků uvedených v odstavci 1 obsahuje obchodní plán na první tři účetní období:

Předchozí konzultace s příslušnými orgány jiných členských států

a) předpoklad správních nákladů mimo zřizovací náklady, a zejména běžných režijních nákladů a provizí;

1. Před udělením povolení zajišťovně jsou konzultovány příslušné orgány jiného členského státu, pokud je zajišťovna:

b) předpoklad zajištění nebo příspěvků a nákladů na pojistná plnění;

a) dceřiným podnikem pojišťovny nebo zajišťovny povolené v jiném členském státě; nebo

c) předpokládanou rozvahu;

b) dceřiným podnikem mateřského podniku pojišťovny nebo zajišťovny povoleném v jiném členském státě; nebo

d) předpoklad finančních zdrojů určených ke krytí přijatých závazků a míry solventnosti.

c) kontrolována stejnou osobou, fyzickou nebo právnickou, která kontroluje pojišťovnu nebo zajišťovnu, která získala povolení v jiném členském státě.

Článek 12

Akcionáři a společníci s kvalifikovanými podíly

Příslušné orgány domovského členského státu nesmějí zajišťovně vydat povolení k výkonu zajišťovací činnosti, dokud jim není sdělena totožnost jejích akcionářů nebo společníků, ať přímých nebo nepřímých, ať fyzických nebo právnických osob, které mají v uvedené zajišťovně kvalifikované podíly, a výše těchto podílů.

2. Před udělením povolení zajišťovně jsou konzultovány příslušné orgány členského státu pověřené dozorem nad úvěrovými institucemi nebo investičními podniky, pokud je zajišťovna:

Příslušné orgány odmítnou vydat povolení, pokud vzhledem k potřebě zajistit zdravé a obezřetné řízení zajišťovny nejsou spokojeny s kvalifikací akcionářů nebo společníků.

a) dceřiným podnikem úvěrové instituce nebo investičního podniku povolené ve Společenství; nebo

b) dceřiným podnikem mateřského podniku úvěrové instituce nebo investičního podniku povolené ve Společenství; nebo

Článek 13

Odmítnutí vydat povolení

Každé rozhodnutí o odmítnutí vydat povolení musí být podrobně odůvodněno a oznámeno dotyčné zajišťovně.

c) kontrolována stejnou osobou, ať již fyzickou nebo právnickou, která kontroluje úvěrovou instituci nebo investiční podnik povolené ve Společenství.

Každý členský stát učiní opatření pro zajištění práva obrátit se na soud proti rozhodnutí o odmítnutí v souladu s článkem 53.

3. Dotyčné příslušné orgány uvedené v odstavcích 1 a 2 vzájemně konzultují zejména při posuzování vhodnosti akcionářů a pověsti a zkušeností ředitelů zúčastněných na řízení jiného subjektu ze stejné skupiny. Vzájemně se informují o všech údajích týkajících se vhodnosti akcionářů a pověsti a zkušeností ředitelů, které mají význam pro ostatní příslušné orgány zúčastněné při vydávání povolení i při průběžné kontrole dodržování podmínek výkonu činnosti.

HLAVA III

PODMÍNKY PRO PŘÍSTUP K ZAJIŠŤOVACÍ ČINNOSTI

KAPITOLA 1

Článek 16

*Zásady a metody finančního dozoru***Dozor nad pobočkami usazenými v jiném členském státě**

Oddíl 1

Příslušné orgány a předmět dozoru

Článek 15

Příslušné orgány a obecná pravidla

1. Finanční dozor nad zajišťovnou, včetně dozoru nad činností, kterou zajišťovna vykonává buď prostřednictvím poboček, nebo v rámci volného pohybu služeb, náleží do výhradní pravomoci domovského členského státu.

Pokud mají příslušné orgány hostitelského členského státu důvod domnívat se, že činnosti zajišťovny mohou ovlivnit její finanční zdraví, informují o tom příslušné orgány domovského členského státu zajišťovny. Orgány domovského členského státu zajišťovny rozhodnou, zda zajišťovna dodržuje obezřetnostní zásady stanovené v této směrnici.

2. Finanční dozor podle odstavce 1 zahrnuje ověřování veškeré činnosti zajišťovny, její míry solventnosti, tvorby technických rezerv a aktiv, která je kryjí, v souladu s předpisy nebo obvyklou praxí v domovském členském státě podle předpisů přijatých na úrovni Společenství.

3. Domovský členský stát zajišťovny neodmítne smlouvu o retrocesi uzavřenou zajišťovnou se zajišťovnou povolenou v souladu s touto směrnicí nebo pojišťovnou povolenou v souladu se směrnicí 73/239/EHS nebo 2002/83/ES z důvodů přímo se týkajících finančního zdraví této zajišťovny nebo pojišťovny.

4. Příslušné orgány domovského členského státu vyžadují od každé zajišťovny, aby měla řádné administrativní a účetní postupy a odpovídající vnitřní kontrolní mechanismy.

Členský stát pobočky stanoví, že pokud zajišťovna, jíž bylo vydáno povolení v jiném členském státě, provozuje činnost prostřednictvím pobočky, mohou příslušné orgány domovského členského státu pobočky, samy nebo prostřednictvím osob, které pro uvedený účel jmenují, na místě ověřovat informace nutné k zajištění finančního dozoru nad zajišťovnou. Orgány členského státu pobočky se mohou uvedeného ověřování účastnit.

Článek 17

Informace týkající se účetnictví, obezřetnosti a statistik: pravomoci dozoru

1. Každý členský stát požaduje po každé zajišťovně, jejíž skutečné sídlo se nachází na jeho území, aby předkládala výroční zprávu uvádějící všechny druhy operací, její finanční situaci a solventnost.

2. Členské státy ukládají zajišťovnám se skutečným sídlem na jejich území, aby pravidelně předkládaly výkazy spolu se statistickými dokumenty, které jsou nutné pro účely dozoru. Příslušné orgány si navzájem poskytují veškeré dokumenty a informace užitečné pro účely dozoru.

3. Každý členský stát přijme všechna nezbytná opatření k zajištění toho, aby příslušné orgány měly pravomoci a prostředky nutné pro dozor nad činností zajišťoven se skutečnými sídly na jejich územích, včetně činností vykonávaných mimo tato území.

4. Příslušným orgánům se zejména umožní:

a) provádět podrobná šetření týkající se situace zajišťovny a veškeré její činnosti, mimo jiné shromažďováním informací nebo vyžadováním předložení dokumentů o její zajišťovací a retrocesní činnosti a prováděním vyšetřování na místě v prostorách zajišťovny;

- b) přijímat veškerá opatření týkající se zajišťovny, jejich ředitelů nebo osob, které ji řídí, vhodná a nutná k zajištění toho, aby činnost zajišťovny trvale odpovídala právním a správním předpisům, které musí zajišťovna splňovat v každém členském státě;
- c) zajistit, aby byla uvedená opatření prováděna, případně i jejich vymáháním soudní cestou.

Příslušné orgány domovského členského státu mohou ve lhůtě nejvýše tří měsíců ode dne oznámení podle prvního pododstavce vyslovit nesouhlas s tímto úmyslem, nejsou-li přesvědčeny, že osoby uvedené v prvním pododstavci vyhovují nárokům kladeným v zájmu zajištění řádného a obezřetného řízení zajišťovny. Pokud nevysloví nesouhlas s úmyslem uvedeným v prvním pododstavci, mohou stanovit lhůtu pro jeho uskutečnění.

Článek 20

Členské státy mohou také stanovit, že příslušné orgány mohou získávat veškeré informace o smlouvách, které mají zprostředkovatelé.

Článek 18

Převod kmene zajišťovacích smluv

Za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy vydá každý členský stát zajišťovně se skutečným sídlem na jeho území povolení k převodu celého kmene zajišťovacích smluv nebo jeho části, včetně smluv uzavřených na základě práva usazování nebo volného pohybu služeb na přejímající podnik se sídlem ve Společenství, pokud příslušné orgány domovského členského státu přejímajícího podniku potvrdí, že po započtení převodu má přejímající podnik nutnou míru solventnosti uvedenou v kapitole 3.

Oddíl 2

Kvalifikované podíly

Článek 19

Nabývání účastí

Členské státy stanoví, že všechny fyzické a právnické osoby, které hodlají přímo nebo nepřímo držet kvalifikovaný podíl v zajišťovně, musí nejprve informovat příslušné orgány domovského členského státu a uvést přitom velikost zamýšleného podílu. Tato osoba musí také informovat příslušné orgány domovského členského státu, když hodlá zvýšit svůj kvalifikovaný podíl tak, že by její podíl na hlasovacích právech nebo základním kapitálu dosáhl nebo překročil 20 %, 33 % nebo 50 % nebo tak, že se zajišťovna stane dceřiným podnikem této osoby.

Nabývání účastí finančními podniky

Když je nabyvatelem podílů uvedených v článku 19 pojišťovna, zajišťovna, úvěrová instituce nebo investiční podnik, která získala povolení v jiném členském státě, nebo mateřský podnik takového subjektu, nebo fyzická nebo právnická osoba, která takový subjekt kontroluje, a když se v důsledku tohoto nabytí účasti stane podnik, ve kterém nabyvatel hodlá získat podíl, dceřiným podnikem nabyvatele nebo bude kontrolován nabyvatelem, posuzování nabytí účasti se musí stát předmětem předchozí konzultace podle článku 14.

Článek 21

Pozbývání účastí

Členské státy požadují od všech fyzických a právnických osob, které se chtějí přímo nebo nepřímo vzdát kvalifikovaného podílu v zajišťovně, aby o tom nejprve informovaly příslušné orgány domovského členského státu a uvedly přitom výši zamýšleného podílu.

Tato osoba musí také informovat příslušné orgány domovského členského státu, jestliže hodlá snížit svůj kvalifikovaný podíl tak, že by její podíl na hlasovacích právech nebo na základním kapitálu poklesl pod 20 %, 33 % nebo 50 % a nebo že by zajišťovna přestala být jejím dceřiným podnikem.

Článek 22

Informování příslušných orgánů zajišťovnou

Zajišťovny neprodleně informují příslušné orgány svých domovských členských států o všech nabytích nebo prodejkách podílů na svém základním kapitálu, které způsobí, že podíly překročí jednu z hranic uvedených v člácích 19 a 21 nebo pod ni klesnou.

Alespoň jednou ročně také informují příslušné orgány domovského členského státu o jménech akcionářů a společníků držících kvalifikovaný podíl a o výši těchto podílů, jak vyplývá například z informací obdržných na výročních valných hromadách akcionářů a společníků nebo

z informací získaných na základě povinností pro společnosti kotované na burze cenných papírů.

důvěrné informace, které se netýkají třetích osob zapojených do pokusů zajišťovnu zachránit.

Článek 23

Kvalifikované podíly: pravomoci příslušných orgánů

Členské státy požadují, aby v případech, kdy by vliv, který mají osoby uvedené v článku 19, mohl způsobit újmu obezřetnému a zdravému řízení zajišťovny, přijaly příslušné orgány členského státu vhodná opatření k ukončení uvedené situace. Tato opatření mohou například spočívat v soudních zákazech, sankcích ukládaných ředitelům a řídicím pracovníkům nebo pozastavení výkonu hlasovacích práv spojených s akciemi vlastněnými danými akcionáři nebo společníky.

Podobná opatření se uplatňují na fyzické i právnické osoby, které nesplní povinnost předem poskytnout informace stanovené v článku 19. Pokud je podíl získán přes nesouhlas příslušných orgánů, přijmou členské státy bez ohledu na jakékoli další přijaté sankce opatření, kterými se buď pozastaví výkon odpovídajících hlasovacích práv, nebo zajistí, že odevzdané hlasy jsou neplatné, nebo zajistí možnost jejich zrušení.

Oddíl 3

Profesní tajemství a výměna informací

Článek 24

Povinnost

1. Členské státy zajistí, aby všechny osoby, které pracují nebo pracovaly pro příslušné orgány, jakož i auditoři nebo experti jednající jménem příslušných orgánů, byli povinni zachovávat profesní tajemství.

Znamená to, že kromě případů, na které se vztahuje trestní právo, nesmějí být žádné důvěrné informace, které uvedené osoby mohou získat při plnění svých povinností, prozrazeny žádné osobě ani orgánu, kromě informací v celkové nebo souhrnné formě, kde není možno identifikovat jednotlivé pojišťovny.

2. Avšak v případech, kdy je na zajišťovnu vyhlášen konkurs nebo u ní byla nařízena nucená likvidace, mohou být v občanskoprávním nebo obchodním řízení sdělovány

Článek 25

Výměna informací mezi příslušnými orgány členských států

Článek 24 nebrání příslušným orgánům různých členských států vyměňovat si informace v souladu se směrnicemi vztahujícími se na zajišťovny. Tyto informace podléhají profesnímu tajemství stanovenému v článku 24.

Článek 26

Dohody o spolupráci s třetími zeměmi

Členské státy mohou uzavírat dohody o spolupráci upravující výměnu informací s příslušnými orgány třetích zemí nebo s orgány nebo subjekty třetích zemí definovanými v čl. 28 odst. 1 a 2 pouze tehdy, pokud sdělované informace podléhají profesnímu tajemství, které odpovídá alespoň zárukám uvedeným v tomto oddílu. Tato výměna informací je určena pro výkon dozoru uvedenými orgány nebo subjekty.

Pokud informace pocházejí z jiného členského státu, nesmějí být zveřejněny bez výslovného souhlasu příslušných orgánů, které je poskytly, a případně výhradně pro účely, pro které uvedené orgány udělily svůj souhlas.

Článek 27

Použití důvěrných informací

Příslušné orgány, které obdrží důvěrné informace podle článků 24 a 25, je mohou používat jen při plnění svých povinností pro:

- a) kontrolu, zda jsou plněny podmínky pro přístup k zajišťovací činnosti, a pro usnadnění sledování výkonu této činnosti, zvláště s ohledem na sledování technických rezerv, míry solventnosti, správních a účetních postupů a vnitřních kontrolních mechanismů,
- b) ukládání sankcí,
- c) opravný prostředek ve správním řízení proti rozhodnutím příslušných orgánů, nebo

- d) soudní řízení zahájené podle článku 53 nebo podle zvláštních podmínek stanovených v této směrnici a jiných směrnících přijatých v oblasti pojišťovnictví a zajišťovnictví.

Článek 28

Výměna informací s jinými příslušnými orgány

1. Články 24 a 27 nebrání výměně informací v členském státě, pokud ve stejném členském státě existuje více příslušných orgánů, nebo mezi členskými státy, mezi příslušnými orgány a:

- a) orgány příslušnými pro úřední dozor nad úvěrovými institucemi a jinými finančními organizacemi a orgány pověřenými dozorem nad finančními trhy,
- b) orgány, jež se zabývají likvidací a konkursem pojišťoven a zajišťoven a jiným podobným řízením, a
- c) osobami příslušnými k provádění zákonem stanovených auditů účtů pojišťoven, zajišťoven a jiných finančních institucí,

při plnění jejich funkcí dozoru nebo sdělování orgánům, které řídí nucené likvidační řízení nebo spravují systémy pojištění vkladů, informací nutných k plnění jejich úkolů. Informace obdržené těmito orgány, subjekty a osobami podléhají profesnímu tajemství stanovenému v článku 24.

2. Bez ohledu na články 24 až 27 mohou členské státy povolit výměnu informací mezi příslušnými orgány a:

- a) orgány zodpovědnými za dohled nad subjekty, jež se zabývají likvidací a konkursem pojišťoven a zajišťoven a jiným podobným řízením, nebo
- b) orgány zodpovědnými za dohled nad osobami pověřenými prováděním zákonem stanovených auditů účtů pojišťoven a zajišťoven, úvěrových institucí, investičních podniků a ostatních finančních institucí, nebo
- c) nezávislémi znalci pojišťoven a zajišťoven provádějícími právními předpisy upravený dozor nad uvedenými pojišťovnami a orgány příslušnými pro dohled nad těmito znalci.

Členské státy, které si přejí využít možnosti stanovené v prvním pododstavci, vyžadují, aby byly splněny alespoň tyto podmínky:

- a) výměna informací je určena k výkonu dohledu nebo dozoru podle prvního pododstavce;
- b) informace obdržené v této souvislosti podléhají profesnímu tajemství stanovenému v článku 24;
- c) pokud informace pocházejí z jiného členského státu, nesmějí být sdělovány bez výslovného souhlasu příslušných orgánů, které je poskytly, a případně výhradně pro účely, pro které uvedené orgány udělily svůj souhlas.

Členské státy sdělí Komisi a ostatním členským státům jména orgánů, osob a subjektů, které smějí obdržet informace podle tohoto odstavce.

3. Bez ohledu na články 24 až 27 mohou členské státy s cílem posílení stability finančního systému, včetně jeho integrity, povolit výměnu informací mezi příslušnými orgány a orgány nebo subjekty podle právních předpisů příslušnými pro odhalování a vyšetřování porušování práva společnosti.

Členské státy, které si přejí využít možnosti stanovené v prvním pododstavci, vyžadují, aby byly splněny alespoň tyto podmínky:

- a) informace jsou určeny k výkonu úkolů podle prvního pododstavce;
- b) informace obdržené v této souvislosti podléhají profesnímu tajemství stanovenému v článku 24;
- c) pokud informace pocházejí z jiného členského státu, nesmějí být sdělovány bez výslovného souhlasu příslušných orgánů, které je poskytly, a případně výhradně pro účely, pro které uvedené orgány udělily svůj souhlas.

Pokud členský stát, orgány nebo subjekty uvedené v prvním pododstavci provádějí svůj úkol odhalování nebo vyšetřování s pomocí osob jmenovaných pro tento účel kvůli zvláštní způsobilosti těchto osob, avšak které nejsou zaměstnány ve veřejné správě, lze možnost výměny informací stanovené v prvním pododstavci rozšířit na tyto osoby za podmínek stanovených v druhém pododstavci.

Pro účely uplatňování druhého pododstavce písm. c) sdělí orgány nebo subjekty uvedené v prvním pododstavci příslušným orgánům, které poskytly informace, jména a přesné pověření osob, kterým mají být informace předány.

Oddíl 4

Povinnosti auditorů

Členské státy sdělí Komisi a ostatním členským státům jména orgánů nebo subjektů, které smějí obdržet informace podle tohoto odstavce.

Článek 31

Článek 29

Povinnosti auditorů**Předávání informací centrálním bankám a měnovým orgánům**

Tento oddíl nebrání příslušným orgánům, aby centrálním bankám nebo jiným subjektům s funkcí podobnou měnovým orgánům a případně jiným veřejným orgánům odpovědným za dohled nad platebními systémy předávaly informace potřebné pro výkon jejich úkolů. Také těmto orgánům a subjektům nebrání povolit sdělovat příslušným orgánům informace, které potřebují pro účely článku 27.

Informace obdržené v této souvislosti podléhají profesnímu tajemství uloženému v tomto oddílu.

Článek 30

Sdělování informací orgánům ústřední státní správy odpovědným za právní předpisy v oblasti financí

Bez ohledu na články 24 a 27 mohou členské státy na základě právních předpisů povolit sdělování určitých informací jiným orgánům své ústřední správy, které odpovídají za právní předpisy týkající se dozoru nad úvěrovými institucemi, finančními institucemi, investičními službami a pojišťovnami nebo zajišťovnami a inspektorům působícím jménem uvedených orgánů.

Tyto informace je však možné sdělit pouze tehdy, pokud je to nutné z důvodu obezřetnostního dohledu.

Členské státy však zajistí, aby informace obdržené podle článku 25 a čl. 28 odst. 1 a informace obdržené prostřednictvím ověřování na místě, které je uvedeno v článku 16, nebyly nikdy sdělovány v případech uvedených v tomto článku bez výslovného souhlasu příslušných orgánů, které informace poskytly, nebo příslušných orgánů členského státu, ve kterém se ověřování na místě provádělo.

1. Členské státy alespoň stanoví, aby každá osoba, které bylo vydáno povolení ve smyslu směrnice 84/253/EHS ⁽¹⁾, provádějící v zajišťovně úkol popsany v článku 51 směrnice 78/660/EHS ⁽²⁾, článku 37 směrnice 83/349/EHS nebo v článku 31 směrnice 85/611/EHS ⁽³⁾ nebo jiný zákonem stanovený úkol měla povinnost neprodleně oznámit příslušným orgánům jakoukoli skutečnost nebo rozhodnutí týkající se uvedené zajišťovny, které zjistila při výkonu tohoto úkolu a které by mohly:

- a) představovat závažné porušení právních a správních předpisů stanovících podmínky pro povolení, nebo konkrétně upravujících provozování činností pojišťovnami nebo zajišťovnami, nebo
- b) ovlivnit pokračování činnosti zajišťovny, nebo
- c) vést k tomu, že bude odmítnuto ověření účtů nebo k nim budou vyjádřeny výhrady.

Tato osoba má také povinnost oznámit jakékoli skutečnosti a rozhodnutí, které zjistí při výkonu úkolu popsaného v prvním pododstavci v zajišťovně mající úzké propojení vyplývající z řídicího vztahu se zajišťovnou, v níž uvedená osoba plní výše uvedený úkol.

⁽¹⁾ Osmá směrnice Rady 84/253/EHS ze dne 10. dubna 1984 založená na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy o schvalování osob pověřených prováděním povinného auditu účetních dokumentů (Úř. věst. L 126, 12.5.1984, s. 20).

⁽²⁾ Čtvrtá směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978 založená na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy o ročních účetních závěrkách některých forem společností (Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2003/51/ES.

⁽³⁾ Směrnice Rady 85/611/EHS ze dne 20. prosince 1985 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 375, 31.12.1985, s. 3). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES.

2. Sdělení skutečností nebo rozhodnutí uvedených v odstavci 1 tohoto článku příslušným orgánům v dobré víře osobami oprávněnými ve smyslu směrnice 84/253/EHS nepředstavuje porušení žádného omezení sdělování informací uloženého smluvně nebo jakýmkoli právními nebo správními předpisy a nezakládá pro tyto osoby žádnou odpovědnost.

KAPITOLA 2

Pravidla pro technické rezervy

Článek 32

Tvorba technických rezerv

1. Domovský členský stát vyžaduje, aby každá zajišťovna vytvořila dostatečné technické rezervy na veškerou svou činnost.

Výše těchto technických rezerv se určuje podle zásad stanovených ve směrnici 91/674/EHS. Domovský členský stát může případně stanovit zvláštní pravidla v souladu s článkem 20 směrnice 2002/83/ES.

2. Je-li zajižitelem zajišťovna povolená v souladu s touto směrnicí nebo pojišťovna, která má povolení v souladu se směrnicí 73/239/EHS nebo směrnicí 2002/83/ES, členské státy nebudou zachovávat nebo nezavedou systém tvorby hrubých technických rezerv, který požaduje jištění aktiv pro krytí dlužného zajištění a nezlikvidovaných zajištění událostí.

3. Pokud domovský členský stát povolí, aby určité technické rezervy byly pokryty pohledávkami vůči zajistitelům, kteří nemají povolení v souladu s touto směrnicí, nebo pojišťovnám, které nemají povolení v souladu se směrnicí 73/239/EHS nebo směrnicí 2002/83/ES, stanoví podmínky pro akceptování těchto pohledávek.

Článek 33

Vyrovnávací rezervy

1. Domovský členský stát vyžaduje, aby každá zajišťovna, která pojišťuje rizika zařazená do odvětví 14 uvedeného v bodě A přílohy směrnice 73/239/EHS, vytvořila vyrovnávací rezervu pro vyrovnání jakékoli technické ztráty nebo nadprůměrného škodného průběhu vzniklého v tomto odvětví v daném účetním období.

2. Vyrovnávací rezerva pro zajištění úvěrů musí být vypočtena podle pravidel stanovených domovským členským státem podle jedné ze čtyř metod uvedených v bodě D přílohy směrnice 73/239/EHS, které se považují za rovnocenné.

3. Domovský členský stát může osvobodit zajišťovny od povinnosti vytvářet vyrovnávací rezervu pro činnost v odvětví pojištění úvěrů, pokud předepsané zajištění nebo příspěvky ze zajištění pojištění úvěrů činí méně než 4 % jejich celkového předepsaného pojistného nebo předepsaných příspěvků a méně než 2 500 000 EUR.

4. Domovský členský stát může vyžadovat, aby každá zajišťovna vytvořila vyrovnávací rezervy pro rizika zařazená do odvětví jiných než zajištění úvěrů. Vyrovnávací rezervy se vypočtou podle pravidel určených domovským členským státem.

Článek 34

Aktiva kryjící technické rezervy

1. Domovský členský stát požaduje na každé zajišťovně, aby investovala aktiva kryjící její technické a vyrovnávací rezervy uvedené v článku 33 v souladu s následujícími pravidly:

- a) aktiva musí zohledňovat typ činnosti vykonávané zajišťovnou, zejména povahu, výši a trvání předpokládaných zajištění plnění tak, aby byla zajištěna dostatečnost, likvidita, bezpečnost, kvalita, ziskovost jejich investic a investování do odpovídajících aktiv;
- b) zajišťovna musí zajistit, aby byla aktiva diverzifikovaná a dostatečně rozložená a umožnila zajišťovně odpovídajícím způsobem reagovat na měnící se ekonomické okolnosti, zvláště na vývoj na finančních trzích a trzích s nemovitostmi nebo na katastrofy velkého rozsahu. Zajišťovna musí vyhodnocovat dopad nezvyklých okolností na trhu na svá aktiva a diverzifikovat aktiva tak, aby tento dopad snížila;
- c) investice do aktiv, jejichž obchodování na regulovaném finančním trhu není povoleno, musí být v každém případě udržovány na obezřetné úrovni;
- d) investice do derivátů jsou možné, pokud přispívají ke snižování investičních rizik nebo usnadňují efektivní správu portfolia. Musí být obezřetně oceněny s ohledem na podkladová aktiva a zahrnuty do ocenění aktiv dané instituce. Instituce se také vyhne vystavení se nadměrnému riziku jediné protistrany a jiným operacím s deriváty;

- e) aktiva musí být náležitě diverzifikovaná a rozložená tak, aby nedošlo k nadměrné závislosti na určitém aktivu, emitentovi nebo skupině podniků a nahromadění rizika v kmeni zajišťovacích smluv jako celku. Investice do aktiv vydaných stejným emitentem nebo emitenty patřícími do stejné skupiny nesmí vystavit zajišťovnu nadměrnému riziku koncentrace.

Členské státy se mohou rozhodnout neuplatňovat požadavky uvedené v bodu e) na investice do státních dluhopisů.

2. Členské státy nesmí na zajišťovnách umístěných na jejich území požadovat, aby investovaly do určitých kategorií aktiv.

3. Členské státy nesmí požadovat, aby investiční rozhodnutí zajišťovny umístěné na jejich území nebo jejího investičního správce podléhala jakékoliv formě předchozího schválení nebo pravidelného oznamování.

4. Bez ohledu na odstavce 1 až 3 může domovský členský stát stanovit pro každou zajišťovnu, která má skutečné sídlo na jeho území, tato kvantitativní pravidla za předpokladu, že budou obezřetně odůvodněny:

- f) investice hrubých technických rezerv v měnách jiných než měny, v nichž jsou stanoveny technické rezervy, by měly být omezeny na 30 %;

- g) investice hrubých technických rezerv do akcií a ostatních obchodovatelných cenných papírů obdobných akciím a do dluhových cenných papírů, jejichž obchodování není povoleno na regulovaném trhu, by měly být omezeny na 30 %;

- h) domovský členský stát může požadovat po každé zajišťovně, aby investovala ne více než 5 % svých hrubých technických rezerv do akcií a ostatních obchodovatelných cenných papírů obdobných akciím, dluhových cenných papírů a do jiných nástrojů peněžního a kapitálového trhu od stejného podniku a ne více než 10 % svých celkových hrubých technických rezerv do akcií a ostatních obchodovatelných cenných papírů obdobných akciím, dluhových cenných papírů a do jiných nástrojů peněžního a kapitálového trhu od podniků, které jsou členy stejné skupiny.

5. Kromě toho domovský členský stát stanoví podrobnější pravidla podmínek použití nevyplacených částek ze zvláštního účelového nástroje jako aktiva na krytí technických rezerv podle tohoto článku.

KAPITOLA 3

Pravidla pro míru solventnosti a garanční fond

Oddíl 1

Disponibilní míra solventnosti

Článek 35

Obecné pravidlo

Každý členský stát požaduje po každé zajišťovně, jejíž skutečné sídlo se nachází na jeho území, aby měla stále dostatečnou disponibilní míru solventnosti pro veškerou svou činnost rovnající se alespoň požadavkům této směrnice.

Článek 36

Položky

1. Disponibilní míra solventnosti se skládá z aktiv zajišťovny očištěných od všech předvídatelných závazků po odečtení položek nehmotného majetku a zahrnuje i:

- a) splacený základní kapitál, nebo, jedná-li se o vzájemnou zajišťovnu, splacený skutečný počáteční kapitál včetně účtů společníků, které splňují tato kritéria:

- i) v zakládací smlouvě a ve stanovách je stanoveno, že platby společníkům lze provádět z uvedených účtů jen tehdy, nezpůsobí-li to pokles disponibilní míry solventnosti pod požadovanou úroveň, nebo po zrušení podniku, když byly vyrovnány všechny ostatní dluhy zajišťovny,

- ii) v zakládací smlouvě a ve stanovách je stanoveno, že co se týče plateb uvedených v bodě i) prováděných z důvodů jiných než je individuální ukončení členství, musí být alespoň jeden měsíc předem informovány příslušné orgány, které mohou během této doby platbu zakázat,

- iii) odpovídající ustanovení zakládací smlouvy a stanov směřují být změněna pouze po prohlášení příslušných orgánů, že nemají ke změně žádné námitky, aniž jsou dotčena kritéria uvedená v bodech i) a ii);
- b) zákonné rezervní fondy a dobrovolné rezervy, které se ani nevztahují k přijatým závazkům, ani nejsou zařazeny jako vyrovnávací;
- c) převedený zisk nebo převedená ztráta po odečtení splatných dividend.

2. Disponibilní míra solventnosti se snižuje o částku vlastních akcií přímo držených zajišťovnou.

U těch zajišťoven, které provádějí diskontování nebo odpočty u svých technických rezerv pro krytí nevyřízených pojistných událostí v neživotním pojištění za účelem zohlednění výnosů z investic tak, jak to povoluje čl. 60 odst. 1 písm. g) směrnice 91/674/EHS, se disponibilní míra solventnosti snižuje o rozdíl mezi technickými rezervami před diskontováním nebo před odpočty, jak je uvedeno v příloze k účetní závěrce, a technickými rezervami po diskontování nebo po odpočtech. Tyto úpravy se provádějí pro všechna rizika vyjmenovaná v bodu A přílohy směrnice 73/239/EHS, vyjma rizik v odvětvích 1 a 2 v bodu A uvedené přílohy. U odvětví jiných než odvětví 1 a 2 v bodu A uvedené přílohy, není potřeba provádět žádné úpravy související s diskontováním anuit zahrnutých do technických rezerv.

Kromě položek uvedených v prvním a druhém pododstavcích se disponibilní míra solventnosti sníží o tyto položky:

- a) účasti, které má zajišťovna v následujících subjektech:
 - i) pojišťovnách ve smyslu článku 6 směrnice 73/239/EHS, článku 4 směrnice 2002/83/ES nebo čl. 1 písm. b) směrnice 98/78/ES,
 - ii) zajišťovnách ve smyslu článku 3 této směrnice nebo zajišťovnách z třetích zemí ve smyslu čl. 1 písm. l) směrnice 98/78/ES,
 - iii) holdingových pojišťovnách ve smyslu čl. 1 písm. i) směrnice 98/78/ES,

iv) úvěrových institucí a finančních institucí ve smyslu čl. 1 bodů 1 a 5 směrnice 2000/12/ES,

v) investičních podniků a finančních institucí ve smyslu čl. 1 bodu 2 směrnice 93/22/EHS ⁽¹⁾ a čl. 2 bodů 4 a 7 směrnice 93/6/EHS ⁽²⁾;

b) každou z položek zajišťovny ve vztahu se subjekty vyjmenovanými v písmenu a), ve kterých má účast:

i) kapitálové částky uvedené v odstavci 4,

ii) kapitálové částky uvedené v čl. 27 odst. 3 směrnice 2002/83/ES,

iii) podřízené pohledávky a kapitálové částky uvedené v článku 35 a čl. 36 odst. 3 směrnice 2000/12/ES.

Pokud dočasně vlastní akcie v jiné úvěrové instituci, v investičním podniku, finanční instituci, pojišťovně nebo zajišťovně nebo holdingové pojišťovně za účelem finanční pomoci s cílem ozdravení a záchranu tohoto subjektu, může příslušný orgán poskytnout výjimku z ustanovení týkajících se odečtu podle třetího pododstavce písm. a) a b).

Jako alternativu k odečtu položek podle třetího pododstavce písm. a) a b), které zajišťovna drží v úvěrových institucích, investičních podnicích a finančních institucích, mohou členské státy povolit, aby jejich zajišťovny obdobně použily metody 1, 2 nebo 3 přílohy I směrnice 2002/87/ES. Metoda 1 (účetní konsolidace) se použije v případě, kdy příslušný orgán považuje úroveň integrovaného řízení a vnitřní kontroly subjektů zahrnutých do konsolidace za spolehlivé. Zvolená metoda se musí používat konzistentně po celou dobu.

Členské státy mohou stanovit, že při výpočtu míry solventnosti podle této směrnice nemusí zajišťovna podléhající doplňkovému doзору v souladu se směrnicí 98/78/ES nebo doplňkovému doзору v souladu se směrnicí 2002/87/ES

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/22/EHS ze dne 10. května 1993 o investičních službách v oblasti cenných papírů (Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 27). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES (Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Rady 93/6/EHS ze dne 15. března 1993 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí (Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 1). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES.

odečítat položky uvedené v třetím pododstavci písm. a) a b), které drží v úvěrových institucích, investičních podnicích, finančních institucích, pojišťovnách nebo zajišťovnách nebo holdingových pojišťovnách také podléhajících doplňkovému dozoru.

Pro účely odečtu účastí uvedených v tomto odstavci se účastí rozumí účast ve smyslu čl. 1 písm. f) směrnice 98/78/ES.

3. Disponibilní míra solventnosti se může také skládat z:

a) kumulativního prioritního akciového kapitálu a podřízeného dluhového kapitálu až do výše 50 % disponibilní míry solventnosti nebo požadované míry solventnosti, podle toho, co je nižší, z čehož nejvýše 25 % může připadat na podřízený dluhový kapitál se stanovenou dobou splatnosti nebo na kumulativní prioritní akciový kapitál se stanovenou dobou splatnosti, pokud existují závazné dohody, podle kterých se v případě konkursu nebo likvidace zajišťovny podřízený dluhový kapitál nebo prioritní akciový kapitál řadí za nároky všech ostatních věřitelů a nemají být zaplacený, dokud nejsou vyrovnány všechny ostatní dosud nevyrovnané dluhy.

Podřízený dluhový kapitál musí také splňovat tyto podmínky:

- i) v úvahu lze brát pouze skutečně zaplacené prostředky,
- ii) u přijatých úvěrů se stanovenou dobou splatnosti je původní doba splatnosti alespoň pět let. Nejpozději jeden rok přede dnem splatnosti předloží zajišťovna příslušným orgánům ke schválení plán, který ukazuje, jak bude udržena disponibilní míra solventnosti nebo jak bude uvedena na požadovanou úroveň ke dni splatnosti, pokud se rozsah, v jakém je úvěr zařazen jako součást disponibilní míry solventnosti, postupně snižuje během nejméně posledních pěti let přede dnem splatnosti. Příslušné orgány mohou povolit předčasné splacení těchto úvěrů, pokud o to emitující zajišťovna požádá a její disponibilní míra solventnosti neklesne pod požadovanou úroveň,
- iii) u přijatých úvěrů bez stanovené doby splatnosti je dodržena pětiletá výpovědní lhůta, ledaže tyto dluhy nadále nejsou považovány za součást disponibilní míry solventnosti nebo pokud je pro dřívější splatnost výslovně požadován předchozí souhlas příslušných orgánů. V druhém případě informuje

zajišťovna příslušné orgány nejméně šest měsíců před navrhovaným datem splacení, přičemž musí uvést disponibilní a požadovanou míru solventnosti před a po splacení. Příslušné orgány povolí splacení pouze tehdy, neklesne-li disponibilní míra solventnosti zajišťovny pod požadovanou úroveň,

- iv) smlouva o úvěru neobsahuje doložky, podle kterých se za určitých okolností, vyjma likvidace zajišťovny, úvěr stane splatným před dohodnutými dny splatnosti,
- v) smlouvu o úvěru lze změnit pouze tehdy, prohlásí-li příslušné orgány, že nemají proti změně námitky;
- b) cenných papírů bez stanoveného data splatnosti a ostatních nástrojů, včetně kumulativních prioritních akcií jiných, než které jsou uvedeny v písmenu a), a to až do výše 50 % disponibilní míry solventnosti nebo požadované míry solventnosti, podle toho, co je nižší, pro celkový součet těchto cenných papírů a podřízeného dluhového kapitálu uvedeného v písmenu a) za předpokladu, že jsou splněny tyto podmínky:
 - i) nesmějí být splaceny na podnět držitele nebo bez předchozího souhlasu příslušného orgánu,
 - ii) emisní smlouva umožňuje zajišťovně odložit platbu úroků z úvěru,
 - iii) pohledávky věřitele z úvěru vůči zajišťovně se řadí v plném rozsahu až za pohledávky všech nepodřízených věřitelů,
 - iv) doklady, jimiž se řídí emise cenných papírů, obsahují ustanovení o schopnosti absorbovat ztráty z dluhů a nezaplacených úroků, přičemž zajišťovně musí být umožněno pokračovat v činnosti,
 - v) v úvahu lze brát pouze skutečně zaplacené částky.
4. Na žádost zajišťovny doprovázenou podklady a podanou příslušnému orgánu domovského členského státu a se souhlasem tohoto příslušného orgánu může disponibilní míra solventnosti zahrnovat také:
 - a) jednu polovinu nesplaceného základního kapitálu nebo počátečního kapitálu, jakmile splacená část dosáhne 25 % tohoto základního kapitálu nebo počátečního kapitálu, až do 50 % disponibilní míry solventnosti nebo požadované míry solventnosti podle toho, která je nižší;

- b) každý doplňkový příspěvek, který asociace vzájemných pojišťoven nebo na principu vzájemnosti spolupracujících pojišťoven v neživotním pojištění s proměnnými příspěvky požaduje od svých členů v daném účetním období až do výše poloviny rozdílu mezi maximálními příspěvky a skutečně požadovanými příspěvky, nesmí však překročit 50 % disponibilní míry solventnosti nebo požadované míry solventnosti podle toho, která je nižší. Příslušné orgány vypracují pokyny stanovující podmínky, za kterých se doplňkové příspěvky mohou povolit;

- c) každá skrytá čistá rezerva vznikající ze zhodnocení aktiv, pokud tato skrytá čistá rezerva není mimořádné povahy.

5. V souvislosti se zajišťovací činností v životním zajištění může disponibilní míra solventnosti se souhlasem příslušného orgánu domovského členského státu na odůvodněnou žádost zajišťovny tomuto příslušnému orgánu zahrnovat také:

- a) do dne 31. prosince 2009 částku rovnající se 50 % budoucích zisků zajišťovny, ale nepřevyšující 25 % disponibilní míry solventnosti nebo požadované míry solventnosti, podle toho, která je nižší. Částka budoucích zisků se získá vynásobením předpokládaného ročního zisku koeficientem představujícím průměrnou zbývajících dobu trvání zajištěných smluv. Použitý koeficient nesmí převýšit šest. Předpokládaný roční zisk nesmí překročit aritmetický průměr zisků vytvořených během posledních pěti účetních období v činnostech uvedených v čl. 2 odst. 1 směrnice 2002/83/ES.

Příslušné orgány mohou souhlasit se zahrnutím této částky pro disponibilní míru solventnosti, pouze:

- i) pokud je příslušným orgánům předložena zpráva pojistného matematika potvrzující pravděpodobnost těchto zisků v budoucnosti a
- ii) pokud dosud tato část budoucích zisků ze skrytých čistých rezerv zmíněných v odst. 4 písm. c) nebyla vzata v úvahu;
- b) pokud se nepoužívá zillmerování, nebo pokud se používá a je nižší než akviziční přírůstek obsažený v zajištěném, rozdíl mezi nezillmerovanou nebo částečně zillmerovanou matematickou rezervou a matematickou rezervou zillmerovanou podílem rovnajícím se akviziční přírůstce obsaženému v zajištěném. Tato hodnota však nesmí převýšit 3,5 % součtu rozdílů zajištěných částek životních pojištění a matematických rezerv pro všechna pojištění,

pro která je zillmerování možné. Rozdíl se sníží o částku všech neodepsaných pořizovacích nákladů zahrnutých do aktiv.

6. Změny odstavců 1 až 5 tohoto článku ke zohlednění vývoje, který odůvodňuje technickou úpravu položek přícházejících v úvahu pro disponibilní míru solventnosti, se přijímají postupem podle čl. 55 odst. 2.

Oddíl 2

Požadovaná míra solventnosti

Článek 37

Požadovaná míra solventnosti pro neživotní zajištění

1. Míra solventnosti se stanoví buď na základě celoroční výše zajištěného nebo příspěvků, nebo na základě průměrné výše zajištěných plnění za poslední tři účetní období.

Avšak v případě zajišťoven, které převážně pojišťují jen jedno nebo více z těchto rizik – vichřice (bouře), krupobití, mrazy – se za referenční období pro stanovení průměrné výše zajištěných plnění bere posledních sedm účetních období.

2. S výhradou článku 40 se celková výše míry solventnosti rovná vyššímu z dvou výsledků stanovených v odstavcích 3 a 4 tohoto článku.

3. Index zajištěného se vypočte s použitím vyšší hodnoty z hodnot celkového předepsaného zajištěného nebo příspěvků vypočtených postupem uvedeným níže a celkového vybraného zajištěného nebo příspěvků.

Zajištěné nebo příspěvky v odvětvích 11, 12 a 13 vyjmenovaných v bodu A přílohy směrnice 73/239/EHS se zvýší o 50 %.

Zajištěné nebo příspěvky v odvětvích jiných než v odvětvích 11, 12 a 13 vyjmenovaných v bodu A přílohy směrnice 73/239/EHS se mohou pro některé zajištěné činnosti nebo typy smluv zvýšit až o 50 %, aby se tím zohlednila specifika těchto činností nebo smluv v souladu s postupem uvedeným v čl. 55 odst. 2 této směrnice. Zajištěné nebo příspěvky včetně příplatků k zajištěnému nebo příspěvkům předepsaným za zajištění v posledním účetním období se sečtou.

Od tohoto součtu se pak odečte celková částka zajištěného nebo příspěvků stornovaných v posledním účetním období a celková částka daní a poplatků spojených se zajištěným nebo příspěvky zahrnutými do výše uvedeného součtu.

Takto vypočítaná částka se rozdělí na dva díly, z nichž první díl činí až 50 000 000 EUR a druhý díl tvoří zbytek; vypočítá se 18 % z prvního dílu a 16 % z druhého dílu a obě výsledné částky se sečtou.

Takto získaná částka se vynásobí poměrem objemu zajistných plnění za poslední tři účetní období, které nese zajišťovna po odečtení úhrad za retrocese, k celkovému objemu zajistných plnění za poslední tři účetní období; tento poměr nesmí být v žádném případě menší než 50 %. Na žádost zajišťovny doprovázenou podklady podanou příslušnému orgánu domovského členského státu a se souhlasem tohoto příslušného orgánu mohou být částky vymahatelné od zvláštních účelových nástrojů, jak jsou uvedeny v článku 46, také odečteny jako retrocese.

Pro vyměření zajistného nebo příspěvků se mohou použít se souhlasem příslušných orgánů statistické metody.

4. Vypočte se škodový index, přičemž se v odvětvích 11, 12 a 13 vyjmenovaných v bodu A přílohy směrnice 73/239/EHS zvýší zajistné plnění, rezervy a příjmy z regresů o 50 %.

Zajistné plnění, rezervy a příjmy z regresů v odvětvích jiných než v odvětvích 11, 12 a 13 vyjmenovaných v bodu A přílohy směrnice 73/239/EHS se mohou pro některé zajistné činnosti nebo typy smluv zvýšit až o 50 %, aby se tím zohlednila specifika daných činností nebo smluv v souladu s postupem uvedeným v čl. 55 odst. 2 této směrnice.

Sečtou se částky vyplacených zajistných plnění, bez odečtení zajistných plnění uhrazených retrocesionáři, za období uvedená v odstavci 1.

K tomuto součtu se připočte částka rezerv na nevyplacená zajistná plnění vytvořená na konci posledního účetního období.

Od tohoto součtu se odečte částka příjmů z regresů během období uvedených v odstavci 1.

Od zbývajících částky se odečte částka rezerv na nevyřízené zajistné události vytvořená na počátku druhého účetního období předcházejícího poslednímu účetně uzavřenému účetnímu období. Jestliže referenční období stanovené v odstavci 1 představuje sedm účetních období, odečte se částka rezerv na nevyřízené zajistné události, vytvořená na počátku šestého účetního období předcházejícího poslednímu účetně uzavřenému účetnímu období.

Jedna třetina nebo jedna sedmina takto získané částky, podle referenčního období stanoveného v odstavci 1, se rozdělí na dva díly, z nichž první činí až 35 000 000 EUR a druhý tvoří zbytek; vypočítá se 26 % z prvního dílu a 23 % z druhého dílu a výsledné částky se sečtou.

Takto získaná částka se vynásobí poměrem objemu zajistných plnění za poslední tři účetní období, které nese zajišťovna po odečtení úhrad za retrocese, k celkovému objemu zajistných plnění za poslední tři účetní období; tento poměr nesmí být v žádném případě menší než 50 %. Na žádost zajišťovny doprovázenou podklady podanou příslušnému orgánu domovského členského státu a se souhlasem tohoto příslušného orgánu mohou být částky vymahatelné od zvláštních účelových nástrojů, jak jsou uvedeny v článku 46, také odečteny jako retrocese.

Pro vyměření zajistného plnění, rezerv a příjmů z regresů se mohou použít se souhlasem příslušných orgánů statistické metody.

5. Jestliže je požadovaná míra solventnosti vypočtena podle odstavců 2, 3 a 4 nižší než požadovaná míra solventnosti rok předtím, požadovaná míra solventnosti se rovná nejméně požadované míře solventnosti vynásobené poměrem mezi částkou technických rezerv na nevyplacená zajistná plnění na konci posledního účetního období a částkou technických rezerv na nevyplacená zajistná plnění na začátku posledního účetního období. Při těchto výpočtech se technické rezervy očistí od retrocesí, ale poměr nesmí být v žádném případě nižší než 1.

6. Procentní sazby uplatňované na díly uvedené v odst. 3 pátém pododstavci a v odst. 4 sedmém pododstavci se snižují na třetinu v případě zajištění zdravotního pojištění provozovaného na technických zásadách podobných technickým zásadám životního pojištění, pokud:

- a) přijaté zajistné je počítáno na základě tabulek nemocnosti podle matematických metod uplatňovaných v pojištnictví;
- b) je vytvářena rezerva na stárnutí;
- c) se vybírá dodatkové zajistné s cílem vytvořit bezpečnostní rozpětí v priměřené výši;
- d) pojišťovna může vypovědět smlouvu nejpozději před koncem třetího roku pojištění;
- e) smlouva stanoví možnost zvýšení zajistného nebo snížení plnění i pro platné smlouvy.

Článek 38

Požadovaná míra solventnosti pro životní zajištění

1. Požadovaná míra solventnosti pro činnosti životního zajištění bude stanovena podle článku 37.

2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku mohou domovské členské státy stanovit, že u odvětví zajištění pojišťovací činnosti, na něž se vztahuje čl. 2 odst. 1 písm. a) směrnice 2002/83/ES, spojených s investičními fondy nebo smlouvami s účastí na zisku a u operací uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. b), čl. 2 odst. 2 písm. b), c), d) a e) směrnice 2002/83/ES je požadovaná míra solventnosti stanovena v souladu s článkem 28 směrnice 2002/83/ES.

Článek 39

Požadovaná míra solventnosti zajišťovny provozující současně neživotní a životní zajištění

1. Domovský členský stát požaduje, aby každá zajišťovna provozující současně neživotní i životní zajištění měla disponibilní míru solventnosti na úrovni celkového součtu požadované míry solventnosti pro činnosti jak v neživotním, tak i v životním pojištění, které se stanoví v souladu s články 37 a 38.

2. Pokud disponibilní míra solventnosti nedosahuje úrovně požadované odstavcem 1 tohoto článku, příslušné orgány uplatní opatření ustanovená v člancích 42 a 43.

Oddíl 3

Garanční fond

Článek 40

Výše garančního fondu

1. Jedna třetina požadované míry solventnosti, jak je vymezena v člancích 37, 38 a 39, tvoří garanční fond. Tento fond se skládá z položek uvedených v čl. 36 odst. 1, 2 a 3 a po souhlasu příslušného orgánu domovského členského státu z položek uvedených v čl. 36 odst. 4 písm. c).

2. Garanční fond nesmí být nižší než 3 000 000 EUR.

Každý členský stát může stanovit, že pokud jde o kaptivní zajišťovny, garanční fond nesmí být nižší než 1 000 000 EUR.

Článek 41

Přezkum výše garančního fondu

1. Částka v EUR stanovená v čl. 40 odst. 2 se každoročně přezkoumává počínaje 10. prosincem 2007, aby se vzaly

v úvahu změny v evropském indexu spotřebitelských cen zahrnujícím všechny členské státy, který zveřejňuje Eurostat.

Částka se automaticky upravuje zvýšením základní částky v EUR o procentní změnu uvedeného indexu během období mezi dnem vstupu v platnost této směrnice a dnem přezkoumání a zaokrouhluje se směrem nahoru na násobek 100 000 EUR.

Pokud je změna od poslední úpravy menší než 5 %, žádná úprava se neprovede.

2. Komise každoročně informuje Evropský parlament a Radu o přezkumu a upravené částce uvedené v odstavci 1.

KAPITOLA 4

Zajišťovny v potížích nebo v protiprávním postavení a odnětí povolení

Článek 42

Zajišťovny v potížích

1. Pokud zajišťovna nevyhoví článku 32, může jí příslušný orgán jejího domovského členského státu zakázat volné nakládání s aktivy poté, co svůj záměr sdělí příslušným orgánům členského státu závazku.

2. Pro účely obnovy finanční situace zajišťovny, jejíž míra solventnosti poklesla pod minimum požadované podle článků 37, 38 a 39, požaduje příslušný orgán domovského členského státu, aby mu byl ke schválení předložen ozdravný plán finanční situace.

Za výjimečných okolností, pokud se příslušný orgán domnívá, že se finanční situace zajišťovny bude dále zhoršovat, může také omezit nebo zakázat volné nakládání s aktivy zajišťovny. Informuje orgány ostatních členských států, na jejichž území zajišťovna vykonává činnost, o veškerých podniknutých opatřeních, a ty na jeho žádost přijmou stejná opatření.

3. Pokud míra solventnosti poklesne pod garanční fond definovaný v článku 40, požaduje příslušný orgán domovského členského státu, aby zajišťovna předložila ke schválení plán krátkodobého financování.

Příslušný orgán také může omezit nebo zakázat volné nakládání s aktivy zajišťovny. Informuje o tom vhodným způsobem příslušné orgány ostatních členských států, a ty na jeho žádost přijmou stejná opatření.

4. Každý členský stát přijme opatření nutná k tomu, aby mohl v případech stanovených v odstavcích 1, 2 a 3 v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy zakázat volné nakládání s aktivy umístěnými na svém území na žádost domovského členského státu zajišťovny, který označí aktiva, jichž se mají tato opatření týkat.

Článek 43

Ozdravný finanční plán

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly pravomoc vyžadovat ozdravný finanční plán od těch zajišťoven, u kterých je podle názorů příslušných orgánů ohroženo plnění závazků ze zajišťovacích smluv.

2. Ozdravný finanční plán obsahuje alespoň údaje nebo doklady pro tři následující účetní období s ohledem na:

- a) odhady předpokládaných správních nákladů, zejména běžných režijních nákladů a provizí;
- b) plán uvádějící podrobné odhady předpokládaných příjmů a výdajů, s ohledem na převzaté zajištění a postoupené zajištění;
- c) předpokládanou rozvahu;
- d) odhad předpokládaných finančních zdrojů určených ke krytí přijatých závazků a požadované míry solventnosti;
- e) celkovou politiku zajištění.

3. Zhoršuje-li se finanční situace zajišťovny a jsou-li ohroženy smluvní závazky zajišťovny, členské státy zajistí, aby měly příslušné orgány pravomoc vyžadovat od zajišťoven

vyšší požadovanou míru solventnosti, aby bylo zajištěno, že zajišťovna bude schopna požadavky na solventnost v blízké budoucnosti plnit. Úroveň této vyšší požadované míry solventnosti bude založena na ozdravném finančním plánu uvedeném v odstavci 1.

4. Členské státy zajistí, aby měly příslušné orgány pravomoc snížit hodnotu všech položek přicházejících v úvahu pro disponibilní míru solventnosti, zejména pokud došlo k podstatné změně tržní hodnoty těchto položek od skončení posledního účetního období.

5. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly pravomoc snížit úlevu u snižování míry solventnosti s ohledem na retrocesi určenou podle článků 37, 38 a 39, pokud:

- a) se od posledního účetního období podstatně změnil obsah nebo kvalita retrocesních smluv;
- b) neexistuje nebo existuje pouze omezený přenos rizika podle retrocesních smluv.

6. Pokud příslušné orgány požadovaly ozdravný finanční plán zajišťovny v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, zdrží se vydávání osvědčení podle článku 18, pokud mají za to, že je ohroženo plnění závazků ze zajišťovacích smluv ve smyslu uvedeného odstavce 1.

Článek 44

Odnětí povolení

1. Povolení vydané zajišťovně příslušným orgánem jejího domovského členského státu může být uvedeným orgánem odňato, pokud tato zajišťovna:

- a) nezačne využívat povolení ve lhůtě 12 měsíců, výslovně se jej vzdá nebo přestane vykonávat činnost na déle než šest měsíců, ledaže dotýčný členský stát stanoví, že v těchto případech povolení propadá;
- b) nadále nesplňuje podmínky pro vydání povolení;
- c) nebyla schopná v povolené lhůtě učinit opatření uvedená v ozdravném plánu finanční situace nebo plánu krátkodobého financování uvedeném v článku 42;

- d) závažným způsobem poruší povinnosti podle předpisů, jež se na ni vztahují.

V případě odnětí nebo propadnutí povolení to příslušný orgán domovského členského státu oznámí příslušným orgánům ostatních členských států, a ty učiní vhodná opatření, aby

zabránilly zajišťovně v zahájení nových operací na svých územích, ať již v rámci práva usazování, nebo volného pohybu služeb.

2. Jakékoli rozhodnutí o odejmutí povolení musí být podrobně odůvodněno a oznámeno dotyčné zajišťovně.

HLAVA IV

USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE FINITNÍHO ZAJIŠTĚNÍ A ZVLÁŠTNÍCH ÚČELOVÝCH NÁSTROJŮ

Článek 45

Finitní zajištění

1. Domovský členský stát může stanovit zvláštní ustanovení pro výkon činností ve finitním zajištění týkající se:

- povinných podmínek pro začlenění do všech vydaných smluv,
- řádných správních a účetních postupů, přiměřených mechanismů vnitřní kontroly a požadavků řízení rizik,
- požadavků účetních, obezřetných a statistických informací,
- zavedení technických rezerv tak, aby byly přiměřené, spolehlivé a objektivní,
- investice aktiv kryjících technické rezervy tak, aby bylo zajištěno, že zohledňují typ činnosti vykonávané zajišťovnou, zejména povahu, výši a trvání předpokládaných zajišťovacích plnění tak, aby byla zajištěna dostatečnost, likvidita, bezpečnost a ziskovost jejích aktiv a investování do odpovídajících aktiv,
- pravidel týkajících se dostupné míry solventnosti, požadované míry solventnosti a minimálního garančního fondu, který zajišťovna udržuje pro účely činností ve finitním zajištění.

2. V zájmu průhlednosti zašlou členské státy bezodkladně znění všech opatření stanovených vnitrostátními předpisy pro účely odstavce 1 Komisi.

Článek 46

Zvláštní účelové nástroje

1. Pokud se členský stát rozhodne umožnit zřízení zvláštních účelových nástrojů na svém území ve smyslu této směrnice, musí vyžadovat úřední povolení těchto nástrojů.
2. Členský stát, kde je zřízen zvláštní účelový nástroj, stanoví podmínky, za nichž bude tento podnik provozovat činnost. Členský stát stanoví zejména pravidla týkající se:
- rozsahu povolení,
 - povinných podmínek pro začlenění do všech vydaných smluv,
 - dobré pověsti a příslušné odborné kvalifikace osob provozujících zvláštní účelový nástroj,
 - odpovídajících a náležitých požadavků na akcionáře nebo členy mající kvalifikovaný podíl ve zvláštním účelovém nástroji,
 - řádných správních a účetních postupů, přiměřených mechanismů vnitřní kontroly a požadavků řízení rizik,

- požadavků účetních, obezřetných a statistických informací,
- požadavků solventnosti zvláštních účelových nástrojů.

3. V zájmu průhlednosti zašlou členské státy bezodkladně znění všech opatření stanovených vnitrostátními předpisy pro účely odstavce 2 Komisi.

HLAVA V

USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE PRÁVA USAZOVÁNÍ A VOLNÉHO POHYBU SLUŽEB

Článek 47

Zajišťovny nevyhovující právním předpisům

1. Pokud příslušné orgány některého členského státu dojdou k závěru, že zajišťovna s pobočkou na jeho území nebo tam provozující činnost v rámci volného pohybu služeb nevyhovuje právním předpisům platným v uvedeném státě, vyzvou ji, aby situaci napравила. Současně o tom informují příslušné orgány domovského členského státu.

Pokud přes opatření učiněná příslušným orgánem domovského členského státu nebo proto, že se ukáže, že uvedená opatření nejsou dostatečná a zajišťovna i nadále porušuje platné právní předpisy v dotyčném hostitelském členském státě, může tento členský stát, po informování příslušných orgánů domovského členského státu, přijmout vhodná opatření k zabránění dalšího porušování předpisů nebo

k jeho postihování, včetně, v nezbytném rozsahu, zabránění dalšímu uzavírání nových zajišťovacích smluv touto zajišťovnou na svém území. Členské státy zajistí, aby na jejich území bylo možné zajišťovnám doručovat právní dokumenty nutné pro uvedená opatření.

2. Každé opatření přijaté podle odstavce 1 zahrnující sankce nebo omezení provozování zajišťovací činnosti se řádně odůvodní a oznámí dotyčné zajišťovně.

Článek 48

Likvidace

Při likvidaci zajišťovny musí být závazky ze smluv uzavřených pobočkou nebo v rámci volného pohybu služeb splněny stejným způsobem jako závazky vyplývající z ostatních zajištěných smluv uvedené zajišťovně.

HLAVA VI

ZAJIŠŤOVNY SE SKUTEČNÝM SÍDLEM MIMO SPOLEČENSTVÍ VYKONÁVAJÍCÍ ZAJIŠŤOVACÍ ČINNOST VE SPOLEČENSTVÍ

Článek 49

Článek 50

Dohody s třetími zeměmi

Zásady a podmínky pro provozování zajišťovací činnosti

Členský stát neuplatní vůči zajišťovnám, jejichž skutečné sídlo se nachází mimo území Společenství, které zahajují nebo poskytují zajišťovací činnosti na jeho území, ustanovení vedoucí k příznivějšímu zacházení s nimi než s těmi, jejichž skutečné sídlo je v tomto členském státě.

1. Komise může Radě předložit návrhy na projednání dohod s jednou či více třetími zeměmi o způsobech provádění dozoru nad:

- a) zajišťovnami, jejichž skutečná sídla se nacházejí v třetích zemích a které provádějí zajišťovací činnosti ve Společenství,

b) zajišťovny, jejichž skutečná sídla se nacházejí ve Společenství a které provádějí zajišťovací činnosti v třetí zemi.

2. Dohody podle odstavce 1 mají za cíl hlavně zajistit účinný přístup na trh pro zajišťovny na území smluvních stran za podmínek rovnosti obezřetného řízení a ustanovit vzájemné uznání pravidel a postupů pro dozor nad zajišťovnami. Jejich cílem je také zajištění toho, aby:

a) příslušné orgány členských států byly schopné získat informace nutné pro dozor nad zajišťovnami, jejichž skutečné sídlo se nachází ve Společenství a které

provádějí zajišťovací činnosti na území dotyčných třetích zemí,

b) příslušné orgány třetích zemí byly schopné získat informace nutné pro dozor nad zajišťovnami, jejichž skutečná sídla se nacházejí na jejich územích a které provádějí zajišťovací činnosti na území Společenství.

3. Aniž by byl dotčen čl. 300 odst. 1 a 2 Smlouvy, prověří Komise za pomoci Evropského výboru pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění výsledky jednání podle odstavce 1 tohoto článku a výslednou situaci.

HLAVA VII

DCEŘINÉ PODNIKY MATEŘSKÝCH PODNIKŮ ŘÍDÍCÍCH SE PRÁVEM TŘETÍ ZEMĚ A NABÝVÁNÍ PODÍLŮ TĚMITO MATEŘSKÝMI PODNIKY

Článek 51

nebo výkonu svých činností v třetí zemi nebo přenášení svých aktivit do třetí země.

Informace od členských států Komisi

Příslušné orgány členských států informují Komisi a příslušné orgány ostatních členských států:

a) o každém povolení přímého nebo nepřímého dceřiného podniku jednoho nebo více mateřských podniků řídících se právem třetí země;

b) kdykoli takový mateřský podnik získá podíl v zajišťovně ve Společenství, který tuto zajišťovnu změní na její dceřiný podnik.

Je-li vydáno povolení, jak je uvedeno v písmenu a), pro přímý nebo nepřímý dceřiný podnik jednoho nebo více mateřských podniků řídících se právem třetí země, objasní se struktura skupiny v oznámení, které příslušné orgány zašlou Komisi.

Článek 52

2. Komise pravidelně vypracovává zprávu o zacházení se zajišťovnami ze Společenství v třetích zemích ve smyslu podmínek uvedených v odstavci 3 při usazování zajišťoven ze Společenství v třetích zemích, získávání podílů v zajišťovnách z třetích zemí, provádění zajišťovacích činností takto usazenými podniky a přeshraniční poskytování zajišťovacích služeb ze Společenství do třetích zemí. Komise předkládá tyto zprávy spolu s případnými vhodnými návrhy Radě.

3. Kdykoliv Komise buď na základě zpráv uvedených v odstavci 2, nebo na základě jiných informací zjistí, že třetí země neposkytuje zajišťovnám ze Společenství účinný přístup na trh, může předložit Radě návrhy na vhodné zmocnění pro vyjednávání s cílem získat pro zajišťovny ze Společenství lepší přístup na trh.

4. Opatření přijatá podle tohoto článku musí být v souladu s povinnostmi Společenství podle jakýchkoli mezinárodních dohod, zvláště v rámci Světové obchodní organizace.

Zacházení třetích zemí se zajišťovnami ze Společenství

1. Členské státy informují Komisi o jakýchkoli obecných obtížích, se kterými se setkají jejich zajišťovny při usazování

HLAVA VIII

JINÁ USTANOVENÍ

Článek 53

Právo obrátit se na soud

Členské státy zajistí, aby rozhodnutí učiněná ohledně zajišťoven na základě právních a správních předpisů provádějících tuto směrnici podléhala právu obrátit se na soud.

Článek 54

Spolupráce mezi členskými státy a Komisí

1. Členské státy navzájem spolupracují za účelem usnadnění dozoru nad zajišťovacím sektorem v rámci Společenství a používáním této směrnice.
2. Komise a příslušné orgány členských států úzce spolupracují za účelem usnadnění dozoru nad zajišťovacím sektorem ve Společenství a za účelem posouzení všech obtíží, které mohou vzniknout při používání této směrnice.

Článek 55

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Evropský výbor pro pojištnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 56

Prováděcí opatření

V souladu s postupem uvedeným v čl. 55 odst. 2 se přijmou tato opatření provádějící tuto směrnici:

- a) rozšíření právních forem stanovených v příloze I,
- b) objasnění položek tvořících míru solventnosti uvedených v článku 36 s ohledem na tvorbu nových finančních nástrojů,
- c) až 50 % zvýšení zajištěného a zajištěného plnění používaného pro výpočet požadované míry solventnosti, který je stanovený v čl. 37 odst. 3 a 4 v jiných třídách než ve třídách 11, 12 a 13 uvedených v bodu A přílohy směrnice 73/239/EHS pro zvláštní zajištěné činnosti nebo druhy smluv, aby se tím zohlednila specifika těchto činností nebo smluv,
- d) změna výše minimálního garančního fondu stanoveného v čl. 40 odst. 2 s ohledem na hospodářský a finanční vývoj,
- e) objasnění definic v článku 2 s cílem zajistit jednotné uplatňování této směrnice v celém Společenství.

HLAVA IX

ZMĚNY STÁVAJÍCÍCH SMĚRNIC

Článek 57

Změny směrnice 73/239/EHS

Směrnice 73/239/EHS se mění takto:

1. V článku 12a se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

1., Příslušné orgány jiného dotyčného členského státu jsou konzultovány před udělením povolení neživotní pojišťovně, která je:

- b) dceřiným podnikem mateřského podniku pojišťovny nebo zajišťovny povolené v jiném členském státě; nebo

- c) kontrolována stejnou osobou, fyzickou či právnickou, která kontroluje pojišťovnu nebo zajišťovnu povolenou v jiném členském státě.

2. Příslušné orgány jiného dotyčného členského státu pověřené dozorem nad úvěrovými institucemi nebo investičními podniky jsou konzultovány před udělením povolení životní pojišťovně, která je:

- a) dceřiným podnikem úvěrové instituce nebo investičního podniku povoleného ve Společenství; nebo
- b) dceřiným podnikem mateřského podniku úvěrové instituce nebo investičního podniku povoleného ve Společenství; nebo
- c) kontrolována stejnou osobou, fyzickou či právnickou, která kontroluje úvěrovou instituci nebo investiční podnik povolený ve Společenství.

2. V čl. 13 odst. 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Domovský členský stát pojišťovny neodmítne zajišťovací smlouvu uzavřenou pojišťovnou se zajišťovnou povolenou v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/68/ES ze dne 16. listopadu 2005 o zajištění (*) nebo s pojišťovnou, která má povolení v souladu s touto směrnicí nebo směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění (**)* z důvodů přímo spojených s finančním zdravím této zajišťovny nebo pojišťovny.

(*) Úř. věst. L 323, 9.12.2005, s. 1.

(**) Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES (Úř. věst. L 79, 24.3.2005, s. 9).“

3. V článku 15 se odstavce 2 a 3 nahrazují tímto:

„2. Domovský členský stát vyžaduje, aby pojišťovna zajistila krytí technických a vyrovnávacích rezerv uvedených v čl. 15a této směrnice odpovídajícími aktivy v souladu s článkem 6 směrnice 88/357/EHS. S ohledem na rizika nacházející se ve Společenství musí být tato aktiva umístěna v rámci Společenství. Členské státy nesmí od pojišťoven požadovat, aby umísťovaly svá aktiva v určitém členském státě. Domovský členský stát však může povolit zmírnění pravidel o umístění aktiv.

3. Pokud je zajištěním zajišťovna povolená v souladu se směrnicí 2005/68/ES nebo pojišťovna povolená v souladu s touto směrnicí nebo se směrnicí 2002/83/ES, členské státy nebudou zachovávat nebo nezavedou systém tvorby hrubých technických rezerv, který požaduje jistění aktiv pro krytí dlužného zajištěného a nevyřízených zajištěných událostí.

Pokud domovský členský stát povolí, aby určité technické rezervy byly pokryty pohledávkami vůči zajistiteli, který není ani zajišťovnou, která má povolení v souladu se směrnicí 2005/68/ES, ani pojišťovnou, která má povolení v souladu s touto směrnicí nebo směrnicí 2002/83/ES, stanoví podmínky pro akceptování těchto pohledávek.“

4. Ustanovení čl. 16 odst. 2 se mění takto:

- a) Písmeno b) prvního pododstavce se nahrazuje tímto:

„b) rezervy (povinné a dobrovolné rezervy), které ani neodpovídají pojištěným závazkům, ani nejsou klasifikované jako vyrovnávací rezervy;“.

- b) Ve čtvrtém pododstavci se úvodní věta a písmeno a) nahrazují tímto:

„Disponibilní míra solventnosti se sníží také o tyto položky:

- a) účasti, které má pojišťovna v:

— pojišťovnách ve smyslu článku 6 této směrnice, článku 4 směrnice 2002/83/ES nebo čl. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES,

— zajišťovnách ve smyslu článku 3 směrnice 2005/68/ES nebo zajišťovnách v třetích zemích ve smyslu čl. 1 písm. l) směrnice 98/78/ES,

— holdingových pojišťovnách ve smyslu čl. 1 písm. i) směrnice 98/78/ES,

- úvěrových institucích a finančních institucích ve smyslu čl. 1 bodů 1 a 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES,
- investičních podniků a finančních institucích ve smyslu čl. 1 bodu 2 směrnice Rady 93/22/EHS a čl. 2 bodů 4 a 7 směrnice Rady 93/6/EHS.“

svou činnost v souladu s článkem 40 směrnice 2005/68/ES, pokud je splněna jedna z těchto podmínek:

- a) vybrané zajištění je vyšší než 10 % jejího celkového pojistného;
- b) vybrané zajištění je vyšší než 50 000 000 EUR;
- c) technické rezervy z jejich zajišťovacích akceptací jsou vyšší než 10 % jejich celkových technických rezerv.

5. Článek 16a se mění takto:

- a) V odstavci 3 se sedmý pododstavec nahrazuje tímto:

„Takto získaný součet se vynásobí poměrem objemu zajištění plnění za poslední tři účetní období, které nese zajišťovna po odečtení úhrad za zajištění, k celkovému objemu zajištění plnění za poslední tři účetní období; tento poměr nesmí být v žádném případě nižší než 50 %. Na žádost pojišťovny doprovázenou podklady podanou příslušnému orgánu domovského členského státu a se souhlasem tohoto příslušného orgánu mohou být částky vymahatelné od zvláštních účelových nástrojů uvedených v článku 46 směrnice 2005/68/ES odečteny jako zajištění.“

- b) V odstavci 4 se sedmý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Takto získaný součet se vynásobí poměrem objemu zajištění plnění za poslední tři účetní období, které nese zajišťovna po odečtení úhrad za zajištění, k celkovému objemu zajištění plnění za poslední tři účetní období; tento poměr nesmí být v žádném případě nižší než 50 %. Na žádost pojišťovny doprovázenou podklady podanou příslušnému orgánu domovského členského státu a se souhlasem tohoto příslušného orgánu mohou být částky vymahatelné od zvláštních účelových nástrojů uvedených v článku 46 směrnice 2005/68/ES odečteny jako zajištění.“

6. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 17b

1. Každý členský stát vyžaduje, aby pojišťovna, která má sídlo na jeho území a která provozuje zajišťovací činnosti, zřídila minimální garanční fond na veškerou

2. Každý členský stát se může rozhodnout uplatnit na pojišťovny uvedené v odstavci 1 tohoto článku, které mají sídlo na jeho území, ustanovení článku 34 směrnice 2005/68/ES týkající se jejich činnosti v oblasti zajišťovacích akceptací, pokud je splněna jedna z podmínek stanovených v uvedeném odstavci 1.

V takovém případě příslušný členský stát vyžaduje, aby všechna aktiva, která pojišťovna používá na krytí technických rezerv odpovídajících jejím zajišťovacím akceptacím, byla náležitě chráněna, řízena a organizována odděleně od činností týkajících se přímého pojištění dané pojišťovny bez jakékoli možnosti převodu. V takovém případě a pouze pokud jde o jejich činnosti týkající se zajišťovacích akceptací, nepodléhají pojišťovny článkům 20, 21 a 22 směrnice 92/49/EHS (*) a příloze I směrnice 88/357/EHS.

Každý členský stát zajistí, aby jeho příslušné orgány ověřily oddělení uvedené v druhém pododstavci.

3. Rozhodne-li Komise podle čl. 56 písm. c) směrnice 2005/68/ES zvýšit částky používané pro výpočet požadované míry solventnosti stanovené v čl. 37 odst. 3 a 4 uvedené směrnice, uplatní každý členský stát ustanovení článků 35 až 39 uvedené směrnice na činnosti pojišťoven uvedených v odstavci 1 tohoto článku v oblasti zajišťovacích akceptací.

(*) Směrnice Rady 92/49/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění jiného než životního (třetí směrnice o neživotním pojištění) (Úř. věst. L 228, 11.8.1992, s. 1). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/1/ES.“

7. V článku 20a se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly pravomoc snížit, s ohledem na zajištění, úlevu u míry solventnosti určené podle článku 16a, pokud:

- a) se od posledního finančního roku podstatně změnil povaha nebo kvalita zajišťovacích smluv;
- b) neexistuje nebo existuje pouze omezený přenos rizika podle zajišťovacích smluv.“

Článek 58

Změny směrnice 92/49/EHS

Směrnice 92/49/EHS se mění takto:

1. V článku 15 se odstavec 1a nahrazuje tímto:

„1a. Pokud je nabyvatelem podílů uvedených v odstavci 1 tohoto článku pojišťovna, zajišťovna, úvěrová instituce nebo investiční podnik povolený v jiném členském státě nebo mateřský podnik takového subjektu nebo fyzická či právnická osoba kontrolující takový podnik, pokud by se a v důsledku tohoto nabytí podnik, ve kterém nabyvatel navrhuje získání podílu, stal dceřiným podnikem nabyvatele nebo by přešel pod jeho kontrolu, musí vyhodnocení tohoto nabytí předcházet konzultace podle článku 12a směrnice 73/239/EHS.“

2. V článku 16 se odstavce 4, 5 a 6 nahrazují tímto:

„4. Příslušné orgány, který obdrží důvěrné informace podle odstavce 1 nebo 2, mohou tyto informace využít pouze při plnění svých povinností:

- k prověření toho, zda jsou plněny podmínky pro přístup k pojišťovací činnosti a pro usnadnění sledování výkonu této činnosti, zvláště s ohledem na sledování technických rezerv, míry solventnosti, správních a účetních postupů a vnitřních kontrolních mechanismů,
- k ukládání sankcí,
- ve správním řízení při opravném prostředku proti rozhodnutí příslušného orgánu, nebo

— v soudním řízení zahájeném podle článku 53 nebo podle zvláštních ustanovení této směrnice a jiných směrnic přijatých v oblasti pojišťoven a zajišťoven.“

5. Odstavce 1 a 4 nebrání výměně informací v členském státě, pokud ve stejném členském státě existují dva nebo více příslušných orgánů, nebo mezi členskými státy, příslušnými orgány a:

— orgány příslušnými pro úřední dozor nad úvěrovými institucemi a jinými finančními organizacemi a orgány pověřenými dohledem nad finančními trhy,

— orgány, jež se zabývají likvidací a konkursem pojišťoven, zajišťoven a jinými podobnými řízeními, a

— osobami příslušnými pro provádění zákonem stanovených auditů účtů pojišťoven, zajišťoven a jiných finančních institucí,

při plnění jejich funkcí dozoru a sdělování orgánům, které řídí nucené likvidační řízení nebo spravují garanční fondy, informací nutných k plnění jejich úkolů. Informace obdržené těmito orgány, subjekty a osobami podléhají profesnímu tajemství stanovenému v odstavci 1.

6. Bez ohledu na odstavce 1 až 4 mohou členské státy povolit výměnu informací mezi příslušnými orgány a:

— orgány odpovědnými za dohled nad subjekty zúčastněnými na likvidaci a konkursu pojišťoven, zajišťoven a na obdobných řízeních, nebo

— orgány odpovědnými za dohled nad osobami pověřenými výkonem zákonem stanovených auditů účetnictví pojišťoven, zajišťoven, úvěrových institucí, investičních podniků a ostatních finančních institucí, nebo

— nezávislými znalci pojišťoven a zajišťoven, kteří vykonávají zákonný dozor nad těmito podniky a subjekty odpovědnými za dohled na těmito znalci.

Členské státy, které využijí možnosti stanovené v prvním pododstavci, požadují, aby byly splněny alespoň tyto podmínky:

- informace jsou určeny k výkonu dohledu nebo zákonného dozoru podle prvního pododstavce,
- informace obdržené v této souvislosti podléhají profesnímu tajemství podle odstavce 1,
- pokud informace pocházejí z jiného členského státu, nesmějí být předány dále bez výslovného souhlasu příslušných orgánů, které je poskytly, a případně výhradně pro účely, pro které tyto orgány udělily svůj souhlas.

Členské státy sdělí Komisi a ostatním členským státům jména orgánů, osob a subjektů, kterým mohou být sdělovány informace podle tohoto odstavce.

3. Ustanovení čl. 21 odst. 1 se mění takto:

a) Úvodní část se nahrazuje tímto:

„1. Domovský členský stát nesmí povolit pojišťovnám, aby kryly své technické rezervy a vyrovnávací rezervy jinými než těmito kategoriemi aktiv:“.

b) V bodě B se písmeno f) nahrazuje tímto:

„f) pohledávky za zajistiteli včetně podílů zajistitelů na technických rezervách a za zvláštními účelovými nástroji uvedenými v článku 46 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/68/ES ze dne 16. listopadu 2005 o zajištění (*).“

(*) Úř. věst. L 323, 09.12.2005, s. 1.“

c) Třetí pododstavec bodu C se nahrazuje tímto:

„Začlenění aktiv nebo kategorie aktiv, které jsou uvedeny v prvním pododstavci, neznamená, že všechna taková aktiva musí být automaticky přijata ke krytí technických rezerv. Domovský členský stát stanoví podrobnější pravidla upřesňující podmínky pro použití přijatelných aktiv.“

4. V čl. 22 odst. 1 se úvodní část nahrazuje tímto:

„1. Pokud jde o aktiva kryjící technické rezervy a vyrovnávací rezervy, vyžaduje domovský členský stát, aby každá pojišťovna investovala nejvýše:“.

Článek 59

Změny směrnice 98/78/ES

Směrnice 98/78/ES se mění takto:

1. Název se nahrazuje tímto:

„Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES ze dne 27. října 1998 o doplňkovém dozoru nad pojišťovnami a zajišťovnami v pojišťovací nebo zajišťovací skupině“.

2. Článek 1 se mění takto:

a) Písmena c), i), j) a k) se nahrazují tímto:

„c) ‚zajišťovnou‘ podnik, který získal úřední povolení v souladu s článkem 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/68/ES ze dne 16. listopadu 2005 o zajištění (*);

(*) Úř. věst. L 323, 09.12.2005, s. 1.“

„i) holdingovou pojišťovnou mateřský podnik, jehož hlavní činností je získávat a držet účasti v dceřiných podnicích, přičemž těmito dceřinými podniky jsou výlučně nebo především pojišťovny, zajišťovny nebo pojišťovny z třetích zemí nebo zajišťovny z třetích zemí, a alespoň jeden z těchto dceřiných podniků je pojišťovnou nebo zajišťovnou, a který není smíšenou finanční holdingovou společností ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu (*);

j) ‚holdingovou pojišťovnou se smíšenou činností‘ mateřský podnik jiný než pojišťovna, pojišťovna z třetí země, zajišťovna, zajišťovna z třetí země, holdingová pojišťovna nebo smíšená finanční holdingová společnost ve smyslu směrnice 2002/

87/ES, jehož alespoň jeden dceřiný podnik je pojišťovnou nebo zajišťovnou;

k) „příslušnými orgány“ vnitrostátní orgány, které jsou dozorem nad pojišťovnami nebo zajišťovnami pověřeny právním předpisem.

(*) Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1. Směrnice ve znění směrnice 2005/1/ES (Úř. věst. L 79, 24.3.2005, s. 9).“

b) Doplnuje se nové písmeno, které zní:

„l. „zajišťovnou z třetí země“ podnik, který by musel získat povolení v souladu s článkem 3 směrnice 2005/68/ES, kdyby měl své skutečné sídlo ve Společenství.“

3. Články 2, 3 a 4 se nahrazují tímto:

„Článek 2

Použitelnost doplňkového dozoru nad pojišťovnami a zajišťovnami

1. Kromě ustanovení směrnice 73/239/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění (*) a směrnice 2005/68/ES, které stanoví pravidla pro dozor nad pojišťovnami a zajišťovnami, vykonávají členské státy nad každou pojišťovnou nebo zajišťovnou, která drží účast v alespoň jedné pojišťovně, zajišťovně, pojišťovně z třetí země nebo zajišťovně z třetí země, doplňkový dozor způsobem stanoveným v člancích 5, 6, 8 a 9 této směrnice.

2. Každá pojišťovna nebo zajišťovna, jejímž mateřským podnikem je holdingová pojišťovna, zajišťovna, pojišťovna z třetí země nebo zajišťovna z třetí země, podléhá doplňkovému dozoru vykonávanému způsobem stanoveným v čl. 5 odst. 2 a v člancích 6, 8 a 10.

3. Každá pojišťovna nebo zajišťovna, jejímž mateřským podnikem je holdingová pojišťovna se smíšenou činností, podléhá doplňkovému dozoru vykonávanému způsobem stanoveným v čl. 5 odst. 2 a v člancích 6 a 8.

Článek 3

Oblast působnosti doplňkového dozoru

1. Výkon doplňkového dozoru v souladu s článkem 2 v žádném případě neznamena, že příslušné orgány jsou povinny jednotlivě dohlížet na pojišťovnu z třetí země, zajišťovnu z třetí země, holdingovou pojišťovnu nebo holdingovou pojišťovnu se smíšenou činností.

2. Doplňkový dozor zohledňuje tyto podniky uvedené v člancích 5, 6, 8, 9 a 10:

- přidružené podniky pojišťovny nebo zajišťovny,
- podniky držící účast v pojišťovně nebo zajišťovně,
- přidružené podniky podniku držícího účast v pojišťovně nebo zajišťovně.

3. Členské státy se mohou rozhodnout nezohledňovat v doplňkovém dozoru podle článku 2 podniky se sídlem v třetích zemích, v nichž jsou právní překážky k předávání nezbytných informací, aniž jsou dotčeny bod 2.5 přílohy I a bod 4 přílohy II.

Dále se orgány příslušné pro výkon doplňkového dozoru mohou v jednotlivých níže uvedených případech rozhodnout, že podnik nezohlední v rámci doplňkového dozoru uvedeného v článku 2:

- jestliže podnik, který má být pod dozor zahrnut, má s ohledem na cíle doplňkového dozoru nad pojišťovnami nebo zajišťovnami zanedbatelný význam,
- jestliže by zahrnutí finanční situace podniku bylo s ohledem na cíle doplňkového dozoru nad pojišťovnami nebo zajišťovnami nepatřičné nebo zavádějící.

Článek 4

Orgány příslušné k výkon doplňkového dozoru

1. Doplňkový dozor vykonávají příslušné orgány členského státu, ve kterém bylo pojišťovně nebo zajišťovně vydáno úřední povolení podle článku 6 směrnice 73/239/EHS nebo článku 4 směrnice 2002/

83/ES nebo článku 3 směrnice 2005/68/ES.

2. Pokud pojišťovny nebo zajišťovny, kterým bylo vydáno povolení k výkonu činnosti ve dvou či více členských státech, mají jako svůj mateřský podnik stejnou holdingovou pojišťovnu, pojišťovnu z třetí země, zajišťovnu z třetí země nebo holdingovou pojišťovnu se smíšenou činností, mohou příslušné orgány dotyčných členských států uzavřít dohodu o tom, který z nich bude vykonávat doplňkový dozor.

3. Má-li členský stát více než jeden příslušný orgán, který vykonává obezřetnostní dozor nad pojišťovnami a zajišťovnami, přijme dotyčný členský stát potřebná opatření za účelem koordinování činnosti mezi těmito orgány.“

(*) Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES.

4. V článku 5 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy stanoví, že příslušné orgány vyžadují od každé pojišťovny nebo zajišťovny podléhající doplňkovému doзору, aby měla vytvořeny přiměřené vnitřní kontrolní mechanismy pro předkládání údajů a informací odpovídajících účelům takového doplňkového dozoru.“

5. Články 6, 7 a 8 se nahrazují tímto:

„Článek 6

Přístup k informacím

1. Členské státy stanoví, že jejich orgány příslušné pro výkon doplňkového dozoru musí mít přístup ke všem informacím užitečným pro účely dozoru nad pojišťovnami nebo zajišťovnami podléhajícími takovému doplňkovému doзору. Příslušné orgány se mohou obrátit přímo na dotyčné podniky uvedené v čl. 3 odst. 2, aby od nich získaly nezbytné informace, pouze pokud tyto informace byly žádány od pojišťovny nebo zajišťovny a ta je nedodala.

2. Členské státy stanoví, že jejich příslušné orgány mohou samy nebo prostřednictvím osob, které k tomuto účelu jmenují, provádět na jejich území ověřování informací uvedených v odstavci 1 přímo na místě u:

- pojišťovny podléhající doplňkovému doзору,
- zajišťovny podléhající doplňkovému doзору,
- dceřiných podniků této pojišťovny,
- dceřiných podniků této zajišťovny,
- mateřských podniků této pojišťovny,
- mateřských podniků této zajišťovny,
- dceřiných podniků mateřského podniku této pojišťovny,
- dceřiných podniků mateřského podniku této zajišťovny.

3. Pokud si při použití tohoto článku příslušné orgány jednoho členského státu přejí ve zvláštních případech ověřit důležitou informaci, jež se týká podniku se sídlem v jiném členském státě, který je přidruženou pojišťovnou, přidruženou zajišťovnou, dceřiným podnikem, mateřským podnikem nebo dceřiným podnikem mateřského podniku pojišťovny nebo zajišťovny, která podléhá doplňkovému doзору, musí požádat příslušné orgány výše uvedeného jiného členského státu, aby toto ověření provedly. Orgány, které obdrží takovou žádost, musí jednat v mezích své působnosti tak, že provedou ověření samy, umožní provést ověření orgánům, které o ověření žádají, nebo umožní, aby toto ověření provedl auditor nebo odborník.

Příslušný orgán, který o to žádal, se na své přání může zúčastnit ověření, když ho neprovádí sám.

Článek 7

Spolupráce mezi příslušnými orgány

1. Pokud jsou pojišťovny nebo zajišťovny, které jsou usazeny v různých členských státech, přímo nebo nepřímo přidružené nebo mají společný podnik držící

v nich účast, sdělí si příslušné orgány každého členského státu na požádání všechny užitečné informace, které mohou umožnit nebo usnadnit výkon dozoru podle této směrnice, a z vlastního podnětu si sdělí všechny informace, které se jim jeví jako zásadní pro druhé příslušné orgány.

2. Pokud jsou pojišťovna nebo zajišťovna a buď úvěrová instituce, jak je vymezena ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES ze dne 20. března 2000 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (*), nebo investiční podnik, jak je vymezen ve směrnici Rady 93/22/EHS ze dne 10. května 1993 o investičních službách v oblasti cenných papírů (**), nebo obě, přímo nebo nepřímo přidružené nebo mají společný podnik držící v nich účast, příslušné orgány a orgány, které nesou veřejnou odpovědnost za dozor nad těmito dalšími podniky, spolu úzce spolupracují. Aniž jsou dotčeny jejich příslušné pravomoci, poskytují si tyto orgány navzájem informace, které mohou zjednodušit plnění jejich úloh zejména v rámci této směrnice.

3. Informace obdržené v souladu s touto směrnicí a zejména jakákoli výměna informací mezi příslušnými orgány, jež je stanovena v této směrnici, jsou předmětem profesního tajemství, vymezeného v článku 16 směrnice Rady 92/49/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění jiného než životního (třetí směrnice o neživotním pojištění) (***) a článku 16 směrnice 2002/83/ES a článků 24 až 30 směrnice 2005/68/ES.

Článek 8

Transakce uvnitř skupiny

1 Členské státy zajistí, aby příslušné orgány vykonávaly obecný dozor nad transakcemi mezi:

- a) pojišťovnou nebo zajišťovnou a:
 - i) přidruženým podnikem pojišťovny nebo zajišťovny,
 - ii) podnikem držícím účast v pojišťovně nebo zajišťovně,
 - iii) přidruženým podnikem podniku držícího účast v pojišťovně nebo zajišťovně;

b) pojišťovnou nebo zajišťovnou a fyzickou osobou, která drží účast v:

- i) pojišťovně, zajišťovně nebo jakémkoli jejím přidruženém podniku,
- ii) podniku držícímu účast v pojišťovně nebo zajišťovně,
- iii) přidruženém podniku držícím účast v pojišťovně nebo zajišťovně.

Tyto transakce se týkají zejména:

- úvěrů,
- záruk a podrozkahových transakcí,
- položek, které přicházejí v úvahu pro míru solventnosti,
- investic,
- zajišťovacích operací,
- dohod o sdílení nákladů.

2. Členské státy požadují, aby pojišťovny a zajišťovny měly přiměřené postupy pro řízení rizik a mechanismy vnitřní kontroly, včetně řádných výkaznických a účetních postupů, aby vhodným způsobem zjišťovaly, oceňovaly, sledovaly a kontrolovaly transakce tak, jak je stanoveno v odstavci 1. Členské státy také požadují, aby pojišťovny nebo zajišťovny podávaly příslušným orgánům alespoň jednou ročně zprávy o významných transakcích. Tyto postupy a mechanismy podléhají doзору příslušných orgánů.

Jestliže se na základě této informace zjistí, že solventnost pojišťovny nebo zajišťovny je nebo může být ohrožena, přijmou příslušné orgány přiměřená opatření na úrovni pojišťovny nebo zajišťovny.“

(*) Úř. věst. L 126, 26.5.2000, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES.

(**) Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 27. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2002/87/ES.

(***) Úř. věst. L 228, 11.8.1992, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES.

6. V článku 9 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Jestliže výpočet uvedený v odstavci 1 ukáže, že upravená solventnost je záporná, přijmou příslušné orgány vhodná opatření na úrovni dané pojišťovny nebo zajišťovny.“

7. Článek 10 se mění takto:

a) Název se nahrazuje tímto:

„Holdingové pojišťovny, pojišťovny z třetích zemí a zajišťovny z třetích zemí“.

b) Odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. V případě uvedeném v čl. 2 odst. 2 výpočet zahrnuje všechny přidružené podniky holdingové pojišťovny, pojišťovny z třetí země nebo zajišťovny z třetí země způsobem uvedeným v příloze II.

3. Jestliže příslušné orgány dojdou na základě tohoto výpočtu k závěru, že solventnost dceřiné pojišťovny nebo zajišťovny holdingové pojišťovny, pojišťovny z třetí země nebo zajišťovny z třetí země je nebo může být ohrožena, přijmou vhodná opatření na úrovni dané pojišťovny nebo zajišťovny.“

8. Článek 10a se mění takto:

a) V odstavci 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) zajišťovny, které jako podniky držící účast mají podniky ve smyslu článku 2 se skutečným sídlem v třetí zemi;

c) pojišťovny z třetích zemí nebo zajišťovny z třetích zemí, které jako podniky držící účast mají podniky ve smyslu článku 2 se skutečným sídlem ve Společenství.“

b) Odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Dohody podle odstavce 1 mají za cíl hlavně zajistit, aby:

a) příslušné orgány členských států byly schopné získat informace nutné pro doplňkový dozor nad pojišťovnami a zajišťovnami, které mají své skutečné sídlo ve Společenství a které mají dceřiné podniky nebo drží účast v podnicích mimo Společenství; a

b) příslušné orgány třetích zemí byly schopné získat informace nutné pro doplňkový dozor nad pojišťovnami a zajišťovnami, které mají své skutečné sídlo na jejich územích a které mají dceřiné podniky nebo drží účast v podnicích v jedné nebo více členských zemích.“

9. Přílohy I a II směrnice 98/78/ES se nahrazují textem přílohy II této směrnice.

Článek 60

Změny směrnice 2002/83/ES

Směrnice 2002/83/ES se mění takto:

1. V čl. 1 odst. 1 se doplňuje písmeno, které zní:

„s) ‚zajišťovnou‘ se rozumí zajišťovna ve smyslu čl. 2 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/68/ES ze dne 16. listopadu 2005 o zajištění (*)“.

(*) Úř. věst. L 323, 9.12.2005, s. 1.

2. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 9a

Předchozí konzultace s příslušnými orgány ostatních členských států

1. Před udělením povolení životní pojišťovně je třeba konzultovat povolení s příslušnými orgány jiných členských států, pokud je pojišťovna:

a) dceřiným podnikem pojišťovny nebo zajišťovny povolené v jiném členském státě; nebo

b) dceřiným podnikem mateřského podniku pojišťovny nebo zajišťovny povolené v jiném členském státě; nebo

- c) kontrolována tou samou osobou, ať již fyzickou nebo právnickou, která kontroluje pojišťovnu nebo zajišťovnu povolenou v jiném členském státě.
2. Před udělením povolení životní pojišťovně je třeba konzultovat povolení s příslušnými orgány členského státu, které jsou odpovědné za dozor nad úvěrovými institucemi nebo investičními podniky, pokud je zajišťovna:
- a) dceřiným podnikem úvěrové instituce nebo investičního podniku, který získal povolení ve Společenství; nebo
- b) dceřiným podnikem mateřského podniku úvěrové instituce nebo investičního podniku povoleným ve Společenství; nebo
- c) kontrolována tou samou osobou, ať již fyzickou nebo právnickou, která kontroluje úvěrovou instituci nebo investiční podnik povolenou ve Společenství.
3. Dotyčné příslušné orgány uvedené v odstavcích 1 a 2 se navzájem konzultují zejména při hodnocení vhodnosti akcionářů a pověstí a zkušeností ředitelů zúčastněných na řízení jiného podniku ze stejné skupiny. Vzájemně se informují o všech údajích týkajících se vhodnosti akcionářů a pověstí a zkušeností ředitelů majících význam pro ostatní příslušné orgány zúčastněné při vydávání povolení i při průběžné kontrole dodržování provozních podmínek.“
3. V čl. 10 odst. 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:
- „Domovský členský stát pojišťovny neodmítne zajišťovací smlouvu uzavřenou pojišťovnou se zajišťovnou povolenou v souladu se směrnicí 2005/68/ES nebo pojišťovnou povolenou v souladu se směrnicí 73/239/EHS nebo touto směrnicí z důvodů přímo spojených s finančním zdravím této zajišťovny nebo pojišťovny.“
4. V článku 15 se vkládá odstavec, který zní:
- „1a. Je-li nabyvatelem podílů uvedených v článku 1 tohoto článku pojišťovna, zajišťovna, úvěrová instituce nebo investiční podnik povolený v jiném členském státě nebo mateřský podnik takového subjektu nebo fyzická nebo právnická osoba, která takový subjekt kontroluje, a stane-li se tímto nabytím podnik, ve kterém nabyvatel hodlá získat podíl, dceřiným podnikem nabyvatele nebo je-li kontrolován nabyvatelem, musí se posuzování nabytí podílu stát předmětem předchozí konzultace podle čl. 9a.“
5. Článek 16 se mění takto:
- a) Odstavce 4, 5 a 6 se nahrazují tímto:
- „4. Příslušné orgány, které dostávají důvěrné informace podle odstavců 1 nebo 2, je mohou používat jen při plnění svých povinností pro:
- kontrolu, zda jsou plněny podmínky pro přístup k pojišťovací činnosti, a pro usnadnění sledování výkonu této činnosti, zvláště s ohledem na sledování technických rezerv, míry solventnosti, správních a účetních postupů a vnitřních kontrolních mechanismů, nebo
 - ukládání sankcí, nebo
 - opravný prostředek ve správním řízení proti rozhodnutím příslušných orgánů, nebo
 - soudní řízení zahájené podle článku 67 nebo podle zvláštních podmínek stanovených v této směrnici a jiných směrnících přijatých v oblasti pojištnictví a zajištnictví.
5. Odstavce 1 a 4 nebrání výměně informací v členském státě, pokud ve stejném členském státě existují dva nebo více příslušných orgánů, nebo mezi členskými státy, příslušnými orgány a:
- orgány příslušnými pro úřední dozor nad úvěrovými institucemi a jinými finančními organizacemi a orgány pověřenými dozorem nad finančními trhy,
 - orgány, jež se zabývají likvidací a konkursem pojišťoven, zajišťoven a jiným podobným řízením, a
 - osobami příslušnými pro provádění zákonem stanovených auditů účtů pojišťoven, zajišťoven a jiných finančních institucí,
- při plnění jejich funkcí dozoru a sdělování orgánům, které řídí nucené likvidační řízení nebo spravují garanční fondy, informací nutných k plnění jejich úkolů. Informace obdržené těmito orgány, subjekty a osobami podléhají profesnímu tajemství stanovenému v odstavci 1.

6. Bez ohledu na odstavce 1 až 4 mohou členské státy povolit výměny informací mezi příslušnými orgány a:

- orgány zodpovědnými za dohled nad subjekty, jež se zabývají likvidací a konkursem pojišťoven, zajišťoven a jiným podobným řízením, nebo
- orgány zodpovědnými za dohled nad osobami pověřenými prováděním zákonem stanovených auditů účtů pojišťoven, zajišťoven úvěrových institucí, investičních podniků a ostatních finančních institucí, nebo
- nezávislími znalci pojišťoven a zajišťoven provádějícími zákonný dozor nad uvedenými podniky a orgány příslušnými pro dohled nad těmito pojistnými znalci.

Členské státy, které chtějí využít možnosti stanovené v prvním pododstavci, vyžadují, aby byly splněny alespoň tyto podmínky:

- informace jsou určeny k výkonu dohledu nebo zákonného dozoru podle prvního pododstavce,
- informace obdržené v této souvislosti podléhají profesnímu tajemství stanovené v odstavci 1,
- pokud informace pocházejí z jiného členského státu, nesmějí se zveřejnit bez výslovného souhlasu příslušných orgánů, které je poskytly, a případně výhradně pro účely, pro které uvedené orgány udělily svůj souhlas.

Členské státy sdělí Komisi a ostatním členským státům jména orgánů, osob a subjektů, které smějí obdržet informace podle tohoto odstavce.“

b) Odstavec 8 se nahrazuje tímto:

„8. Odstavce 1 až 7 nebrání příslušným orgánům, aby předávaly:

- centrálním bankám nebo jiným subjektům s funkcí podobnou měnovým orgánům,

- případně jiným státním orgánům odpovědným za dohled nad platebními systémy,

informace potřebné pro plnění jejich úkolů a ani nebrání těmto institucím a orgánům sdělovat příslušným orgánům informace, které mohou potřebovat pro účely odstavce 4. Informace obdržené v této souvislosti podléhají profesnímu tajemství stanovenému v tomto článku“.

6. Ustanovení čl. 20 odst. 4 se nahrazuje tímto:

„4. Pokud je zajistitelem zajišťovna povolená v souladu se směrnicí 2005/68/ES nebo pojišťovna povolená v souladu se směrnicí 73/239/EHS nebo s touto směrnicí, členské státy nebudou zachovávat nebo nezavedou systém tvorby hrubých technických rezerv, který požaduje jištění aktiv pro krytí dlužného zajistného a nevyřízených zajistných událostí.

Povolí-li domovský členský stát, aby technické rezervy byly pokryty pohledávkami vůči zajistiteli, který není ani zajišťovnou, která získala oprávnění k činnosti v souladu se směrnicí 2005/68/ES, ani pojišťovnou, která získala takové oprávnění v souladu se směrnicí 73/239/EHS nebo s touto směrnicí, stanoví podmínky pro akceptování těchto pohledávek.“

7. Článek 23 se mění takto:

a) V odst. 1 bodě B se písmeno f) nahrazuje tímto:

„f) pohledávky za zajistiteli včetně podílů zajistitelů na technických rezervách a za zvláštními účelovými nástroji uvedenými v článku 46 směrnice 2005/68/ES;“.

b) V odstavci 3 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„3. Začlenění aktiv nebo kategorie aktiv, které jsou uvedeny v prvním odstavci, neznamená, že všechna taková aktiva musí být automaticky přijata ke krytí technických rezerv. Domovský členský stát stanoví podrobnější pravidla stanovující podmínky pro použití přijatelných aktiv.“

8. V čl. 27 odst. 2 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Disponibilní míra solventnosti se sníží také o tyto položky:

a) účasti, které má pojišťovna v:

- pojišťovnách ve smyslu článku 4 této směrnice, článku 6 směrnice 73/239/EHS nebo čl. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES ze dne 27. října 1998 o doplňkovém dozoru nad pojišťovnami a zajišťovnami v pojišťovací nebo zajišťovací skupině (*),
- zajišťovnách ve smyslu článku 3 směrnice 2005/68/ES nebo zajišťovnách v třetích zemích ve smyslu čl. 1 písm. l) směrnice 98/78/ES,
- holdingových pojišťovnách ve smyslu čl. 1 písm. i) směrnice 98/78/ES,
- úvěrových institucích a finančních institucích ve smyslu čl. 1 bodů 1 a 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES ze dne 20. března 2000 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (**),
- investičních podnicích a finančních institucích ve smyslu čl. 1 bodu 2 směrnice Rady 93/22/EHS ze dne 10. května 1993 o investičních službách v oblasti cenných papírů (***) a čl. 2 bodů 4 a 7 směrnice Rady 93/6/EHS ze dne 15. března 1993 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí (****);

b) každý následující podíl, který má životní pojišťovna ve vztahu se subjekty vymezenými v písmenu a), ve kterých má účast:

- kapitálové částky uvedené v odstavci 3,
- kapitálové částky uvedené v čl. 16 odst. 3 směrnice 73/239/EHS,

— podřízené pohledávky a kapitálové částky uvedené v článku 35 a čl. 36 odst. 3 směrnice 2000/12/ES.

Pokud vlastní akcie v jiné úvěrové instituci, investičním podniku, finanční instituci, pojišťovně nebo zajišťovně nebo holdingové pojišťovně dočasně za účelem finanční pomoci s cílem ozdravení a záchrany tohoto subjektu, příslušný orgán může poskytnout výjimku z ustanovení týkajících se odečtu podle třetího pododstavce písm. a) a b).

Jako alternativu k odečtu položek podle třetího pododstavce písm. a) a b), které pojišťovna drží v úvěrových institucích, investičních podnicích a finančních institucích, mohou členské státy povolit, aby jejich zajišťovny přiměřeně použily metody 1, 2 nebo 3 přílohy I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu (*****). Metoda 1 (účetní konsolidace) se použije v případě, kdy příslušný orgán považuje úroveň integrovaného řízení a vnitřní kontroly subjektů zahrnutých do konsolidace za spolehlivé. Zvolená metoda se musí používat konzistentně po celou dobu.

Členské státy mohou stanovit, že při výpočtu míry solventnosti podle této směrnice nemusí pojišťovna podléhající doplňkovému dozoru v souladu se směrnicí 98/78/ES nebo doplňkovému dozoru v souladu se směrnicí 2002/87/ES odečítat položky uvedené v třetím pododstavci písm. a) a b) tohoto článku, které drží v úvěrových institucích, investičních podnicích, finančních institucích, pojišťovnách nebo zajišťovnách nebo holdingových pojišťovnách také podléhajících doplňkovému dozoru.

Pro účely odečtu účastí uvedených v tomto odstavci se účastí rozumí účast ve smyslu čl. 1 písm. f) směrnice 98/78/ES.

(*) Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES (Úř. věst. L 79, 24.3.2005, s. 9).

(**) Úř. věst. L 126, 26.5.2000, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES.

(***) Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 27. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2002/87/ES (Úř. věst. L 35, 11.2.2002, s. 1).

(****) Úř. věst. L 141, 11.6.2003, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES.

(*****) Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES.

9. Ustanovení čl. 28 odst. 2 se mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) první výsledek:

4 % z matematických rezerv vztahujících se k přímému pojištění a k zajišťovacím akceptacím včetně zajištných cesí se vynásobí poměrem celkových matematických rezerv očištěných od zajištných cesí k hrubým celkovým matematickým rezervám za poslední účetní období. Uvedený poměr nesmí být v žádném případě nižší než 85 %. Na žádost pojišťovny doprovázenou podklady podanou příslušnému orgánu domovského členského státu a se souhlasem tohoto příslušného orgánu mohou být částky vymahatelné od zvláštních účelových nástrojů uvedených v článku 46 směrnice 2005/68/ES odečteny jako zajištění;“

b) v písmenu b) se první pododstavec nahrazuje tímto:

„b) druhý výsledek:

u pojistek, u nichž riziková pojistná částka není záporné číslo, se 0,3 % této pojistné částky vynásobí poměrem celkové rizikové pojistné částky sjednané pojišťovnou za poslední účetní období, kterou si pojišťovna ponechala k tíži, po odečtení zajištných cesí a retrocesí k celkové rizikové pojistné částce včetně zajištění. Uvedený poměr nesmí být v žádném případě nižší než 50 %. Na žádost pojišťovny doprovázenou podklady podanou příslušnému orgánu domovského členského státu a se souhlasem tohoto příslušného orgánu mohou být částky vymahatelné od zvláštních účelových nástrojů uvedených v článku 46 směrnice 2005/68/ES odečteny jako zajištění;“.

10. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 28a

Míra solventnosti pojišťoven vykonávajících zajišťovací činnost

1. Členský stát uplatní na pojišťovny, jejichž sídlo se nachází na jeho území, ustanovení článků 35 až 39

směrnice 2005/68/ES, pokud jde o jejich činnosti v oblasti zajišťovacích akceptací, pokud je splněna jedna z těchto podmínek:

a) vybrané zajistné je vyšší než 10 % jejich celkového pojistného;

b) vybrané zajistné je vyšší než 50 000 000 EUR;

c) technické rezervy z jejich zajišťovacích akceptací jsou vyšší než 10 % jejich celkových technických rezerv.

2. Členský stát se může rozhodnout uplatnit na životní pojišťovny uvedené v odstavci 1 tohoto článku, které mají sídlo na jeho území, ustanovení článku 34 směrnice 2005/68/ES týkající se jejich činnosti v oblasti zajišťovacích akceptací, pokud je splněna jedna z podmínek stanovených v uvedeném odstavci 1.

V takovém případě příslušný členský stát vyžaduje, aby všechna aktiva, která životní pojišťovna použije na krytí technických rezerv odpovídajících jejím zajišťovacím akceptacím, byla chráněna, řízena a organizována odděleně od činností týkajících se přímého životního pojištění dané životní pojišťovny bez jakékoli možnosti převodu. V takovém případě a pouze pokud jde o jejich činnosti týkající se zajišťovacích akceptací nepodléhají životní pojišťovny článkům 22 až 26.

Členský stát zajistí, aby jeho příslušné orgány ověřily oddělení uvedené ve druhém pododstavci.“

11. V článku 37 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly pravomoc snížit, s ohledem na zajištění, úlevu u míry solventnosti určené podle článku 28, pokud:

a) se od posledního finančního roku podstatně změnil povaha nebo kvalita zajišťovacích smluv;

b) neexistuje nebo existuje pouze omezený přenos rizika podle zajišťovacích smluv.“

HLAVA X

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 61

Práva získaná stávajícími zajišťovnami

1. Zajišťovny podléhající této směrnici, které získaly povolení nebo oprávnění provozovat zajišťovací činnosti v souladu s předpisy členských států, v nichž mají své skutečné sídlo, před 10. prosince 2005, budou považovány za povolené v souladu s článkem 3.

Jsou však povinny splnit ustanovení této směrnice týkající se provozování činností v zajištění a požadavků stanovených v čl. 6 písm. a), c), d), člancích 7, 8 a 12 a člancích 32 až 41 od 10. prosince 2007.

2. Členské státy mohou povolit zajišťovnám uvedeným v odstavci 1, které k 10. prosinci 2005 neplní požadavky v souladu s čl. 6 písm. a) a články 7, 8 a články 32 až 40, lhůtu do 10. prosince 2008, aby tyto požadavky splnily.

Článek 62

Zajišťovny ukončující svou činnost

1. Zajišťovny, které do 10. prosince 2007 přestaly uzavírat nové zajišťovací smlouvy a výhradně spravují svůj stávající kmen zajišťovacích smluv tak, aby mohly ukončit svoji činnost, nepodléhají této směrnici.

2. Členské státy sestaví seznam dotyčných zajišťoven a zašlou jej všem ostatním členským státům.

Článek 63

Přechodné období pro čl. 57 odst. 3 a čl. 60 odst. 6

Členský stát může odložit použití ustanovení čl. 57 odst. 3 této směrnice pozměňující čl. 15 odst. 3 směrnice 73/239/EHS a ustanovení v čl. 60 odst. 6 této směrnice do 10. prosince 2008.

Článek 64

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 10. prosince 2007. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 65

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 66

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 16. listopadu 2005.

Za Evropský parlament
předseda

J.BORRELL FONTELLES

Za Radu
předseda

Bach of LUTTERWORTH

PŘÍLOHA I

Formy zajišťoven:

- v případě Belgického království: „société anonyme/naamloze vennootschap“, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen“, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekering-svereniging“, „société coopérative/coöperatieve vennootschap“, „société coopérative/coöperatieve vennootschap“,
- v případě České republiky: „akciová společnost“,
- v případě Dánského království: „aktieselskaber“, „gensidige selskaber“,
- v případě Spolkové republiky Německo: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen“,
- v případě Estonské republiky: „aktsiaselts“,
- v případě Řecké republiky: „ανώνυμη εταιρία“, „αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός“,
- v případě Španělského království: „sociedad anónima“,
- v případě Francouzské republiky: „société anonyme“, „société d'assurance mutuelle“, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale“, „institution de prévoyance régie par le code rural“ a „mutuelles régies par le code de la mutualité“,
- v případě Irska: incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited,
- v případě Italské republiky: „società per azioni“,
- v případě Kyprské republiky: „Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με μετοχές“, „Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με εγγύηση“,
- v případě Lotyšské republiky: „akciju sabiedrība“, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību“,
- v případě Litevské republiky: „akcinė bendrovė“, „uždaroji akcinė bendrovė“,
- v případě Lucemburského velkovévodství: „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „association d'assurances mutuelles“, „société coopérative“,
- v případě Maďarské republiky: „biztosító részvénytársaság“, „biztosító szövetkezet“, „harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe“,
- v případě Republiky Malta: „limited liability company/kumpannija ta responsabbità limitata“,
- v případě Nizozemského království: „naamloze vennootschap“, „onderlinge waarborgmaatschappij“,
- v případě Rakouské republiky: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“,
- v případě Polské republiky: „spółka akcyjna“, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych“,

- v případě Portugalské republiky: „sociedade anónima“, „mútua de seguros“,
 - v případě Republiky Slovinsko: „delniška družba“,
 - v případě Slovenské republiky: „akciová spoločnosť“,
 - v případě Finské republiky: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag“, „vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag“, „vakuutusyhdistys/försäkringsförening“,
 - v případě Švédského království: „försäkringsaktiebolag“, „ömsesidigt försäkringsbolag“,
 - v případě Spojeného království: incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts, societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts, „the association of underwriters known a. s. Lloyd's“.
-

PŘÍLOHA II

Přílohy I a II směrnice 98/78/ES se nahrazují tímto:

„PŘÍLOHA I

VÝPOČET UPRAVENÉ SOLVENTNOSTI POJIŠŤOVEN A ZAJIŠŤOVEN**1. VÝBĚR METODY VÝPOČTU A OBECNÉ ZÁSADY**

- A. Členské státy zajistí, aby výpočet upravené solventnosti u pojišťoven a zajišťoven uvedených v čl. 2 odst. 1 byl proveden jednou z metod popsanych v bodě 3. Členské státy však mohou stanovit, že příslušné orgány povolí nebo uloží použití některé jiné z metod uvedených v bodě 3, než která byla členským státem vybrána.

B. Poměrnost

Výpočet upravené solventnosti pojišťovny a zajišťovny bere v úvahu poměrnou účast drženou podnikem v přidružených podnicích.

„Poměrným podílem“ se rozumí buď poměr upsaného kapitálu, který podnik drží účast přímo nebo nepřímo drží, je-li použita metoda 1 nebo metoda 2 popsaná v bodě 3, nebo procento použité k sestavení konsolidované účetní závěrky, je-li použita metoda 3 popsaná v bodě 3.

Bez ohledu na použitou metodu však platí, že pokud je přidružený podnik dceřiným podnikem a vykazuje deficit solventnosti, musí být zohledněn celkový deficit solventnosti dceřiného podniku.

Pokud je však podle názoru příslušných orgánů odpovědnost mateřského podniku, který drží účast na kapitálu, omezena přesně a jednoznačně na tento podíl na kapitálu, mohou tyto příslušné orgány povolit zohlednění deficitu solventnosti dceřiného podniku na poměrném základě.

Pokud neexistuje kapitálové propojení mezi některými podniky v pojišťovací nebo zajišťovací skupině, příslušný orgán určí, jaká poměrná část se vezme v úvahu.

C. Eliminace dvojího použití položek míry solventnosti**C.1 Obecné zacházení s položkami míry solventnosti**

Bez ohledu na metodu, která byla použita k výpočtu upravené solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny, musí být vyloučeno dvojí použití položek započitatelných do míry solventnosti u různých pojišťoven nebo zajišťoven.

Za tímto účelem je nutné při výpočtu upravené solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny, a pokud to

nestanoví metody popsané v bodě 3, vyloučit tyto částky:

- hodnotu jakéhokoli aktiva dané pojišťovny nebo zajišťovny, které představuje financování položek započitatelných do míry solventnosti jedné z přidružených pojišťoven nebo přidružených zajišťoven,
- hodnotu jakéhokoli aktiva pojišťovny nebo zajišťovny přidružené k dané pojišťovně nebo zajišťovně, které představuje financování položek započitatelných do míry solventnosti výše uvedené pojišťovny nebo zajišťovny,
- hodnotu jakéhokoli aktiva pojišťovny nebo zajišťovny přidružené k dané pojišťovně nebo zajišťovně, které představuje financování položek započitatelných do míry solventnosti jakékoli jiné přidružené pojišťovny nebo zajišťovny výše uvedené pojišťovny nebo zajišťovny.

C.2 Zacházení s určitými položkami

Aniž jsou dotčena ustanovení oddílu C.1, mohou být:

- rezervy tvořené ze zisku a budoucí zisky vytvořené v životní pojišťovně nebo životní zajišťovně přidružené s pojišťovnou nebo zajišťovnou, u níž se upravená solventnost vypočítává, a
- jakýkoli upsaný, ale nesplacený kapitál pojišťovny nebo zajišťovny přidružené s pojišťovnou nebo přidružené se zajišťovnou, u níž se upravená solventnost vypočítává,

zahrnuty do výpočtu pouze v té míře, v jaké přicházejí v úvahu k pokrytí požadavku na míru solventnosti výše uvedeného přidruženého podniku. Jakýkoli upsaný, ale nesplacený kapitál, který představuje potenciální závazek na straně podniku držícího účast, však musí být z výpočtu vyloučen.

Jakýkoli upsaný, ale nesplacený kapitál podniku držícího účast, který představuje potenciální závazek na straně přidružené pojišťovny nebo přidružené zajišťovny, musí být z výpočtu rovněž vyloučen.

Jakýkoli upsaný, ale nesplacený kapitál přidružené pojišťovny nebo přidružené zajišťovny, který představuje potenciální závazek jiné pojišťovny nebo zajišťovny přidružené ke stejné pojišťovně nebo zajišťovně držící účast, musí být z výpočtu vyloučen.

C.3 Převoditelnost

Jestliže jsou příslušné orgány toho názoru, že určité položky jiné než uvedené v oddílu C.2, které přicházejí v úvahu pro míru solventnosti u přidružené pojišťovny nebo přidružené zajišťovny, nemohou být dány účinně k dispozici za účelem splnění požadavku míry solventnosti u pojišťovny nebo zajišťovny držící účast, u níž se upravená solventnost vypočítává, mohou být tyto položky zahrnuty do výpočtu pouze v té míře, v jaké přicházejí v úvahu pro splnění požadavku míry solventnosti u přidruženého podniku.

C.4 Součet položek uvedených v oddílech C.2 a C.3 nesmí přesáhnout požadavek míry solventnosti u přidružené pojišťovny nebo přidružené zajišťovny.

D. Vyloučení tvorby kapitálu uvnitř skupiny

Při výpočtu upravené solventnosti se nezohlední žádná položka, která přichází v úvahu pro míru

solventnosti a která vzniká z recipročního financování mezi pojišťovnou nebo zajišťovnou a:

- přidruženým podnikem,
- podnikem držícím účast,
- jiným přidruženým podnikem jakéhokoli jejího podniku držícího účast.

Dále se nezohlední žádná položka, která přichází v úvahu pro míru solventnosti u pojišťovny nebo zajišťovny přidružené s pojišťovnou nebo zajišťovnou, pro kterou je upravená solventnost vypočítávána, pokud dotyčná položka vznikne z recipročního financování s jakýmkoli jiným přidruženým podnikem dané pojišťovny nebo zajišťovny.

K recipročnímu financování dochází zejména, když pojišťovna nebo zajišťovna, nebo kterýkoli z jejích přidružených podniků, drží podíly v dalším podniku nebo poskytuje úvěry dalšímu podniku, jenž přímo nebo nepřímo drží položku, která přichází v úvahu pro míru solventnosti u prvně uvedeného podniku.

- E. Příslušné orgány zajistí, aby upravená solventnost byla vypočítávána tak často, jak je uvedeno ve směrnici 73/239/EHS, 91/674/EHS, 2002/83/ES a 2005/68/ES v ustanoveních o výpočtu míry solventnosti pojišťoven nebo zajišťoven. Hodnota aktiv a pasiv se ocení v souladu s odpovídajícími ustanoveními směrnice 73/239/EHS, 91/674/EHS, 2002/83/ES a 2005/68/ES.

2. POUŽITÍ METOD VÝPOČTU

2.1 Přidružené pojišťovny a přidružené zajišťovny

Výpočet upravené solventnosti se provádí v souladu s obecnými zásadami a metodami stanovenými v této příloze.

Pokud má pojišťovna nebo zajišťovna více než jednu přidruženou pojišťovnu nebo přidruženou zajišťovnu, provádí se výpočet upravené solventnosti u všech metod integrováním každé z těchto přidružených pojišťoven nebo přidružených zajišťoven.

V případě postupných účastí (například je-li pojišťovna nebo zajišťovna podnikem držícím účast v další pojišťovně nebo zajišťovně, která je také podnikem držícím účast v pojišťovně nebo zajišťovně) se výpočet upravené solventnosti provádí na úrovni každé pojišťovny držící účast nebo zajišťovny držící účast, která má nejméně jednu přidruženou pojišťovnu nebo přidruženou zajišťovnu.

Členské státy mohou upustit od výpočtu upravené solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny:

- jestliže je pojišťovna nebo zajišťovna přidruženým podnikem další pojišťovny nebo zajišťovny, která získala povolení k výkonu činnosti ve stejném členském státě, a tento přidružený podnik je zohledněn při výpočtu upravené solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny držící účast, nebo
- jestliže je pojišťovna nebo zajišťovna přidruženým podnikem holdingové pojišťovny, která má sídlo ve stejném členském státě jako výše uvedená pojišťovna nebo zajišťovna, a obě, tj. holdingová pojišťovna a přidružená pojišťovna nebo přidružená zajišťovna, jsou zohledněny při provádění výpočtu.

Členské státy mohou rovněž upustit od výpočtu upravené solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny, jestliže se jedná o přidruženou pojišťovnu nebo přidruženou zajišťovnu jiné pojišťovny, zajišťovny nebo holdingové pojišťovny, která má sídlo v jiném členském státě, a jestliže se příslušné orgány daného členského státu dohodly na tom, aby byl výkonem doplňkového dozoru pověřen příslušný orgán tohoto jiného členského státu.

V každém případě může být tato výjimka povolena pouze tehdy, jsou-li příslušné orgány přesvědčeny, že položky, které přicházejí v úvahu pro míru solventnosti pojišťoven nebo zajišťoven zahrnutých do výpočtu, jsou mezi tyto podniky rozděleny odpovídajícím způsobem.

Členské státy mohou stanovit, že pokud má přidružená pojišťovna nebo přidružená zajišťovna sídlo v jiném členském státě než pojišťovna nebo zajišťovna, pro kterou se výpočet upravené solventnosti provádí, zohledňuje výpočet stav solventnosti tohoto přidruženého podniku, jaký byl stanoven příslušnými orgány tohoto jiného členského státu.

2.2 Zprostředkovatelské holdingové pojišťovny

Při výpočtu upravené solventnosti u pojišťovny nebo zajišťovny, která drží prostřednictvím holdingové pojišťovny účast v přidružené pojišťovně, přidružené zajišťovně, pojišťovně z třetí země nebo zajišťovně z třetí země, se zohledňuje situace zprostředkující holdingové společnosti. Pouze za účelem tohoto výpočtu prováděného v souladu s obecnými zásadami a metodami popsány v této příloze se s touto holdingovou pojišťovnou nakládá tak, jako by se jednalo o pojišťovnu nebo zajišťovnu, která podléhá nulovému požadavku solventnosti a stejným podmínkám, jaké jsou uvedeny v článku 16 směrnice 73/239/EHS, článku 27 směrnice 2002/83/ES nebo v článku 36 směrnice 2005/68/ES ohledně položek přicházejících v úvahu pro míru solventnosti.

2.3 Přidružené pojišťovny a přidružené zajišťovny se sídlem v třetích zemích

Při výpočtu upravené solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny, která drží účast v pojišťovně nebo zajišťovně z třetí země, se s posledně jmenovanou pojišťovnou nebo zajišťovnou, pouze pro účely tohoto výpočtu, nakládá obdobně jako s přidruženou pojišťovnou nebo s přidruženou zajišťovnou, za použití obecných zásad a metod popsanych v této příloze.

Pokud však třetí země, v níž má tento podnik sídlo, stanoví, že musí být vydáno povolení, a uvalí na ni požadavek solventnosti, který je alespoň srovnatelný s požadavkem stanoveným ve směrnicích 73/239/EHS, 2002/83/ES nebo 2005/68/ES, mohou při zohlednění položek splnění tohoto požadavku členské státy stanovit, že s ohledem na výše uvedený podnik tento výpočet zohlední požadavek solventnosti a položky, které přicházejí v úvahu k uspokojení výše uvedeného požadavku stanoveného danou třetí zemí.

2.4 Přidružené úvěrové instituce, investiční podniky a finanční instituce

Při výpočtu upravené solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny, která drží účast v úvěrové instituci, investičním podniku nebo finanční instituci, se přiměřeně použijí pravidla o odpočtu těchto účastí stanovená v článku 16 směrnice 73/239/EHS, v článku 27 směrnice 2002/83/ES a v článku 36 směrnice 2005/68/ES a rovněž ustanovení o tom, že členské státy jsou za jistých podmínek oprávněny povolit alternativní metody a také povolit, aby se tyto účasti neodpočítaly.

2.5 Nedostupnost nezbytných informací

Pokud příslušným orgánům nejsou z jakéhokoli důvodu k dispozici informace nezbytné k výpočtu upravené solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny v souvislosti s přidruženým podnikem se skutečným sídlem v členském státě nebo v třetí zemi, odečte se účetní hodnota výše uvedeného podniku v pojišťovně nebo zajišťovně držící účast od položek, které přicházejí v úvahu pro upravenou míru solventnosti. V tom případě nejsou nerealizované zisky související s touto účastí připuštěny jako položka přicházející v úvahu pro upravenou míru solventnosti.

3. METODY VÝPOČTU

Metoda 1: Deduktivní a agregační metoda

Stav upravené solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny držící účast se rovná rozdílu mezi:

i) součtem:

- a) položek přicházejících v úvahu pro míru solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny držící účast a
- b) poměrného podílu pojišťovny nebo zajišťovny držící účast v položkách přicházejících v úvahu pro míru solventnosti přidružené pojišťovny nebo zajišťovny

a

ii) součtem:

- a) účetní hodnoty v pojišťovně nebo zajišťovně držící účast přidružené pojišťovny nebo přidružené zajišťovny a
- b) požadavku solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny držící účast a
- c) poměrného podílu požadavku solventnosti přidružené pojišťovny nebo přidružené zajišťovny.

Spočívá-li účast v přidružené pojišťovně nebo přidružené zajišťovně plně nebo zčásti v nepřímém vlastnictví, zahrne se do položky ii) písm. a) hodnota tohoto nepřímého vlastnictví s ohledem na rozhodné navazující účasti a do položek i) písm. b) a ii) písm. c) se zahrnou příslušné poměrné podíly položek, které přicházejí v úvahu pro míru solventnosti přidružené pojišťovny nebo přidružené zajišťovny.

Metoda 2: Metoda odpočtu požadavku

Upravená solventnost pojišťovny držící účast nebo zajišťovny držící účast se rovná rozdílu mezi:

- i) součtem položek přicházejících v úvahu pro míru solventnosti pojišťovny držící účast nebo zajišťovny držící účast
 - a
- ii) součtem:
 - a) požadavku solventnosti pojišťovny držící účast nebo zajišťovny držící účast a
 - b) poměrného podílu požadavku solventnosti přidružené pojišťovny nebo přidružené zajišťovny.

Při oceňování položek, které přicházejí v úvahu pro míru solventnosti, se podíly ve smyslu této směrnice ocení ekvivalenční metodou v souladu s možností stanovenou v čl. 59 odst. 2 písm. b) směrnice 78/660/EHS.

Metoda 3: Metoda založená na účetní konsolidaci

Výpočet upravené solventnosti pojišťovny držící účast nebo zajišťovny držící účast se provádí na základě konsolidované účetní závěrky. Upravená solventnost pojišťovny držící účast nebo zajišťovny držící účast se rovná rozdílu mezi položkami, které přicházejí v úvahu pro míru solventnosti na základě konsolidovaných údajů, a:

- a) buď součtem požadavků solventnosti pojišťovny držící účast nebo zajišťovny držící účast a poměrných podílů požadavků solventnosti u přidružených pojišťoven nebo přidružených zajišťoven na základě procenta použitého pro sestavení konsolidované účetní závěrky,
- b) nebo požadavkem solventnosti, který se vypočítá na základě konsolidovaných údajů.

Ustanovení směrnic 73/239/EHS, 91/674/EHS, 2002/83/ES a 2005/68/ES se použijí k výpočtu položek, které přicházejí v úvahu pro míru solventnosti a výpočtu požadavku solventnosti na základě konsolidovaných údajů.

PŘÍLOHA II

**DOPLŇKOVÝ DOZOR NAD POJIŠŤOVNAMI A ZAJIŠŤOVNAMI, KTERÉ JSOU DCEŘINÝMI
PODNIKY HOLDINGOVÉ POJIŠŤOVNY, POJIŠŤOVNY NEBO ZAJIŠŤOVNY Z TŘETÍ ZEMĚ**

1. V případě dvou nebo více pojišťoven nebo zajišťoven uvedených v čl. 2 odst. 2, které jsou dceřinými podniky holdingové pojišťovny, pojišťovny nebo zajišťovny z třetí země a které jsou usazeny v různých členských státech, zajistí příslušné orgány, aby se metody popsané v této příloze používaly jednotným způsobem.

Příslušné orgány vykonávají doplňkový dozor tak často, jak je stanoveno směrnicemi 73/239/EHS, 91/674/EHS, 2002/83/ES a 2005/68/ES pro výpočet míry solventnosti u pojišťoven nebo zajišťoven.

2. Členské státy mohou upustit od výpočtu stanoveného v této příloze, s ohledem na některou pojišťovnu nebo zajišťovnu:
 - jestliže je uvedená pojišťovna nebo zajišťovna přidruženým podnikem jiné pojišťovny nebo zajišťovny a jestliže to bylo zohledněno při výpočtu, který stanoví tato příloha a který se provádí u výše uvedeného jiného podniku,
 - jestliže uvedená pojišťovna nebo zajišťovna a jedna nebo více pojišťoven nebo zajišťoven, které mají povolení k výkonu pojišťovací činnosti ve stejném členské státě, mají jako svůj mateřský podnik stejnou holdingovou pojišťovnu, pojišťovnu nebo zajišťovnu z třetí země, a jestliže je tato pojišťovna nebo zajišťovna zohledněna při výpočtu, který stanoví tato příloha, a který se provádí u jednoho z výše uvedených jiných podniků,
 - jestliže uvedená pojišťovna nebo zajišťovna a jedna nebo více pojišťoven nebo zajišťoven, které mají povolení k výkonu v různých členských státech, mají jako svůj mateřský podnik stejnou holdingovou pojišťovnu, pojišťovnu nebo zajišťovnu z třetí země, a jestliže byla v souladu s čl. 4 odst. 2 uzavřena dohoda, která umožňuje výkon doplňkového dozoru podle této přílohy příslušnému orgánu jiného členského státu.

V případě navazujících účastí (například: holdingová pojišťovna nebo pojišťovna nebo zajišťovna, která je sama vlastněna jinou holdingovou pojišťovnou, pojišťovnou nebo zajišťovnou z třetí země) mohou členské státy použít výpočet stanovený v této příloze pouze na úrovni vrcholného mateřského podniku pojišťovny nebo zajišťovny, která je holdingovou pojišťovnou, pojišťovnou nebo zajišťovnou z třetí země.

3. Příslušné orgány zajistí, aby se výpočty obdobné výpočtům popsaným v příloze I prováděly na úrovni holdingové pojišťovny, pojišťovny nebo zajišťovny z třetí země.

Obdoba spočívá v použití obecných zásad a metod popsaných v příloze I na úrovni holdingové pojišťovny, pojišťovny nebo zajišťovny z třetí země.

Výhradně pro účely tohoto výpočtu se s mateřským podnikem nakládá tak, jako kdyby byl pojišťovnou nebo zajišťovnou, která podléhá:

- nulovému požadavku solventnosti, pokud se jedná o holdingovou pojišťovnu,
- požadavku solventnosti, určenému podle zásad oddílu 2.3 přílohy I, pokud se jedná o pojišťovnu nebo zajišťovnu z třetí země,

a podléhá stejným podmínkám, které jsou stanoveny v článku 16 směrnice 73/239/EHS, v článku 27 směrnice 2002/83/ES a v článku 36 směrnice 2005/68/ES v otázce položek, které přicházejí v úvahu pro míru solventnosti.

4. **Nedostupnost nezbytných informací**

Pokud příslušným orgánům nejsou z jakéhokoli důvodu k dispozici informace nezbytné k výpočtu stanovenému v této příloze týkajícímu se přidruženého podniku, který má sídlo v členském státě nebo v třetí zemi, odečte se účetní hodnota výše uvedeného podniku v podniku držícím účast od položek, které přicházejí v úvahu pro výpočet stanovený v této příloze. V takovém případě se nerealizované zisky související s takovou účastí nepřipouštějí jako položka, která přichází v úvahu pro tento výpočet.“

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2005/69/ES

ze dne 16. listopadu 2005,

kterou se po dvacáté sedmé mění směrnice Rady 76/769/EHS o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se omezení uvádění na trh a používání některých nebezpečných látek a přípravků (polycyklické aromatické uhlovodíky v nastavovacích olejích a v pneumatikách)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského
a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(2) Kvalitativním a kvantitativním ukazatelem přítomnosti PAU může být benz(a)pyren (BaP). BaP a jiné PAU byly klasifikovány jako látky karcinogenní, mutagenní a toxické pro reprodukci. V důsledku přítomnosti těchto PAU byly navíc některé nastavovací oleje samostatně klasifikovány jako látky karcinogenní, mutagenní a toxické pro reprodukci.

(3) Vědecký výbor pro toxicitu, ekotoxicitu a životní prostředí (CSTEE) potvrdil výsledky vědeckých výzkumů, v nichž byly zjištěny nepříznivé účinky PAU na zdraví.

(4) Je třeba co nejvíce snížit emise BaP a jiných PAU do životního prostředí. S cílem zaručit vysoký stupeň ochrany lidského zdraví a životního prostředí a přispět ke snížení celkových ročních emisí PAU, jak požaduje Protokol o perzistentních organických znečišťujících látkách z roku 1998 k Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států z roku 1979, se zdá být nutné omezit uvádění na trh a používání nastavovacích olejů bohatých na PAU a směsí používaných jako nastavovací oleje k výrobě pneumatik.

(1) Při výrobě pneumatik se používají nastavovací oleje, které mohou mít různý obsah neúmyslně přidaných polycyklických aromatických uhlovodíků (dále jen „PAU“). Během výrobního procesu přecházejí PAU do pryžové matrice. Mohou se proto vyskytovat v konečném výrobku v různém množství.

(5) Směrnice Rady 76/769/EHS ze dne 27. července 1976 o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se omezení uvádění na trh a používání některých nebezpečných látek a přípravků ⁽³⁾ by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 120, 20.5.2005, s. 30.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 9. června 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 17. října 2005.

⁽³⁾ Úř. věst. L 262, 27.9.1976, s. 201. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2004/98/ES (Úř. věst. L 305, 1.10.2004, s. 63).

- (6) Aniž by byly dotčeny požadavky jiných evropských ustanovení, tato směrnice se vztahuje na pneumatiky osobních automobilů ⁽¹⁾, lehkých a těžkých nákladních vozidel ⁽²⁾, zemědělských vozidel ⁽³⁾ a motocyklů ⁽⁴⁾.
- (7) Aby byly splněny nezbytné požadavky bezpečnosti a aby byla především zajištěna vysoká přilnavost pneumatik za mokra, je nezbytné přechodné období, v jehož průběhu výrobci pneumatik vyvinou a vyzkouší nové typy pneumatik vyrobené bez vysoce aromatických nastavovacích olejů. Podle informací, které jsou v současné době k dispozici, potrvá vývoj a zkoušení dosti dlouho, protože výrobci budou muset provést velké množství zkušebních jízd, než bude možné zaručit nezbytný vysoký stupeň přilnavosti nových pneumatik. Proto by se měla tato směrnice vztahovat na hospodářské subjekty od 1. ledna 2010.
- (8) Aby bylo možno používat tuto směrnici s ohledem na obsah PAU v nastavovacích olejích a pneumatikách, je nezbytné přijmout harmonizované zkušební metody. Přijetí zkušebních metod by nemělo pozdržet vstup této směrnice v platnost. Bylo by vhodné, aby byly zkušební metody vypracovány na evropské nebo mezinárodní úrovni, pokud možno Evropským výborem pro normalizaci (CEN) nebo Mezinárodní organizací pro normalizaci (ISO). Komise může zveřejnit odkazy na příslušné normy CEN nebo ISO nebo v případě nutnosti stanovit tyto metody v souladu s článkem 2a směrnice 76/769/EHS.
- (9) Touto směrnicí nejsou dotčeny právní předpisy Společenství stanovující minimální požadavky na ochranu pracovníků, jako je směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci ⁽⁵⁾ a z ní vycházející samostatné směrnice, zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/37/ES

ze dne 29. dubna 2004 o ochraně zaměstnanců před riziky spojenými s expozicí karcinogenům nebo mutagenům při práci (šestá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice Rady 89/391/EHS) ⁽⁶⁾ a směrnice Rady 98/24/ES ze dne 7. dubna 1998 o bezpečnosti a ochraně zdraví zaměstnanců před riziky spojenými s chemickými činiteli používanými při práci (čtrnáctá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) ⁽⁷⁾.

- (10) Účelem této směrnice není omezit uvádění na trh, jak je definováno v čl. 2 odst. 1 písm. e) směrnice Rady 67/548/EHS ze dne 27. června 1967 o sbližování právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek ⁽⁸⁾, pneumatik, které byly vyrobeny před 1. lednem 2010, a které tedy mohou být ze zásob doprodávány i po tomto datu. Datum výroby pneumatik lze snadno zjistit na základě stávajícího povinného vyznačení „data výroby“ na pneumatice, jak je stanoveno ve směrnici 92/23/EHS. Všechny pneumatiky protektorované po 1. lednu 2010 by měly být protektorovány novým běhounem obsahujícím nové nastavovací oleje s nízkým obsahem PAU,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Příloha I směrnice 76/769/EEC se mění v souladu s přílohou této směrnice.

Článek 2

Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 29 prosince 2006. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Budou tyto předpisy používat od 1. ledna 2010.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 92/23/EHS ze dne 31. března 1992 o pneumatikách pro motorová vozidla a jejich přípojná vozidla a o jejich montáži (Úř. věst. L 129, 14.5.1992, s. 95). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2005/11/ES (Úř. věst. L 46, 17.2.2005, s. 42).

⁽²⁾ Směrnice 92/23/EHS.

⁽³⁾ Nařízení Evropské hospodářské komise OSN (OSN/EHK) 106.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/24/ES ze dne 17. června 1997 o některých konstrukčních částech a vlastnostech dvoukolových a tříkolových motorových vozidel (Úř. věst. L 226, 18.8.1997, s. 1). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2005/30/ES (Úř. věst. L 106, 27.4.2005, s. 17).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 183, 29.6.1989, s. 1. Směrnice ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 50. Opravené znění v Úř. věst. L 229, 29.6.2004, s. 23.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 131, 5.5.1998, s. 11. Směrnice ve znění aktu o přistoupení z roku 2003.

⁽⁸⁾ Úř. věst. 196, 16.8.1967, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2004/73/ES (Úř. věst. L 152, 30.4.2004, s. 1). Opravené znění v Úř. věst. L 216, 16.6.2004, s. 3.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 16. listopadu 2005.

Za Evropský parlament

předseda
J. BORRELL FONTELLES

Za Radu

předseda nebo předsedkyně
Bach of LUTTERWORTH

PŘÍLOHA

V příloze I směrnice 76/769/EHS se doplňuje nový bod, který zní:

„50. Polycyklické aromatické uhlovodíky (PAU) 1. Benz(a)pyren (BaP) č. CAS 50-32-8 2. Benz(e)pyren (BeP) č. CAS 192-97-2 3. Benz(a)antracen (BaA) č. CAS 56-55-3 4. Chryzen (CHR) č. CAS 218-01-9 5. Benz(b)fluoranten (BbFA) č. CAS 205-99-2 6. Benz(j)fluoranten (BjFA) č. CAS 205-82-3 7. Benz(k)fluoranten (BkFA) č. CAS 207-08-9 8. Dibenz(a, h)antracen (DBAhA) č. CAS 53-70-3	1. Nastavovací oleje nesmějí být uváděny na trh a používány při výrobě pneumatik nebo částí pneumatik, obsahují-li: — více než 1 mg/kg BaP nebo — více než 10 mg/kg celkového množství všech PAU uvedených v seznamu. Za dodržení limitu se považuje, když je hmotnostní podíl extraktu polycyklických aromatických látek (PCA) nižší než 3 %, měřený podle normy Ropného institutu IP346: 1998 (Stanovení PCA v nepoužitých mazacích olejích a ropných frakcích bez asfalténu – metoda refrakčního indexu dimethylsulfoxidového extraktu), za předpokladu, že dodržování limitních hodnot BaP a PAU uvedených v seznamu, stejně jako korelace naměřených hodnot s extraktem PCA jsou kontrolovány výrobcem nebo dovozcem každých 6 měsíců nebo po každé větší provozní změně, podle toho, co nastane dříve. 2. Dále nesmějí být na trh uváděny pneumatiky a běhouny k protektorování vyrobené po 1. lednu 2010, pokud obsahují nastavovací oleje přesahující limity uvedené v odstavci 1. Za dodržení limitu se považuje, když u vulkanizovaných pryžových směsí není překročen limit 0,35 % „bay“ protonů na základě měření a výpočtu podle ISO 21461 (vulkanizovaná pryž – stanovení aromatickosti oleje ve vulkanizovaných pryžových směsích). 3. Odchylně se odstavec 2 nevztahuje na protektorované pneumatiky, pokud jejich běhouny neobsahují nastavovací oleje přesahující limity uvedené v odstavci 1.“
--	--

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2005/75/ES**ze dne 16. listopadu 2005,****kterou se opravuje směrnice 2004/18/ES o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 47 odst. 2 a články 55 a 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Prahová hodnota platná pro zakázky na některé služby dotované z více než 50 % by měla zůstat upravena podle prahové hodnoty platné pro zakázky na služby zadávané jinými veřejnými zadavateli než ústředními orgány státní správy, jak bylo záměrem při přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby ⁽³⁾.

(2) Tato úprava by měla být rovněž zaručena v rámci přezkoumání prahových hodnot stanoveného v článku 78 směrnice 2004/18/ES.

(3) Z důvodu administrativní chyby nezaručuje článek 78 směrnice 2004/18/ES v současné době požadovanou úpravu. Písmena b) a c) čl. 78 odst. 2 by proto měla být opravena tak, že se odkaz na čl. 8 první pododstavec písm. b) přenesl z čl. 78 odst. 2 písm. b) do čl. 78 odst. 2 písm. c),

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

V čl. 78 odst. 2 směrnice 2004/18/ES se písmena b) a c) nahrazují tímto:

„b) prahovou hodnotu stanovenou v čl. 67 odst. 1 písm. a) podle přezkoumané prahové hodnoty platné pro veřejné zakázky na služby zadávané veřejnými zadavateli uvedenými v příloze IV;

c) prahové hodnoty stanovené v čl. 8 prvním pododstavci písm. b) a v čl. 67 odst. 1 písm. b) a c) podle přezkoumaných prahových hodnot platných pro veřejné zakázky na služby zadávané jinými veřejnými zadavateli než těmi, kteří jsou uvedeni v příloze IV.“

Článek 2

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 28. září 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 27. září 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. listopadu 2005.

⁽³⁾ Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 114. Směrnice ve znění nařízení Komise (ES) č. 1874/2004 (Úř. věst. L 326, 29.10.2004, s. 17).

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. ledna 2006.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 16. listopadu 2005.

Za Evropský parlament

předseda

J. BORRELL FONTELLES

Za Radu

předseda nebo předsedkyně

Bach of LUTTERWORTH

II

(Akty, jejichž zveřejnění není povinné)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA

DOPORUČENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

ze dne 16. listopadu 2005

o filmovém dědictví a konkurenceschopnosti souvisejících průmyslových činností

(2005/865/ES)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na článek 157 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského
a sociálního výboru ⁽²⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V čl. 151 odst. 4 Smlouvy se stanoví, že Společenství má ve své činnosti podle ostatních ustanovení Smlouvy přihlížet ke kulturním hlediskům, zejména s cílem uznávat a podporovat rozmanitost svých kultur.

(2) Kinematografie je formou umění zaznamenanou na snadno poškoditelném nosiči, a proto je nutné, aby veřejné orgány učinily rozhodné kroky k zajištění jejího uchování. Kinematografická díla jsou podstatnou složkou našeho kulturního dědictví, a proto si zasluhují úplnou ochranu.

(3) Kinematografická díla mají nejen kulturní hodnotu, ale jsou i zdrojem historických informací o evropské společnosti. Poskytují komplexní historické svědectví o bohatosti kulturních identit Evropy a rozmanitosti jejího lidu. Filmové snímky jsou významným prostředkem, který umožňuje poznávání minulosti a podporuje úvahy občanů o naší civilizaci.

(4) Cílem tohoto doporučení je podpořit lepší využívání průmyslového a kulturního potenciálu evropského filmového dědictví, a to podporou politik inovace, výzkumu a technického rozvoje v oblasti uchovávání a restaurování kinematografických děl. Níže doporučené kroky jsou zaměřeny na zajištění podmínek nutných pro konkurenceschopnost filmového průmyslu Společenství a zrychlení rozvoje jeho konkurenceschopnosti.

(5) Filmové dědictví je důležitou složkou filmového průmyslu a podpora jeho uchovávání, restaurování a využívání může přispět ke zlepšení konkurenceschopnosti tohoto průmyslu.

(6) Rozvoj evropského filmového průmyslu má pro Evropu vzhledem k jeho značnému potenciálu v oblastech přístupu ke kultuře, hospodářského rozvoje a vytváření pracovních míst rozhodující význam. Nejde jen o výrobu a promítání filmů, ale i o shromažďování, katalogizaci, uchovávání a restaurování kinematografických děl. Podmínky pro konkurenceschopnost těchto průmyslových činností souvisejících s filmovým dědictvím je třeba zlepšit, zejména pokud jde o lepší využívání technických novinek, například digitalizace.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 123, 30.4.2004, s. 4.

⁽²⁾ Úř. věst. C 74, 23.3.2005, s. 18.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 10. května 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 24. října 2005.

- (7) Plné využití tohoto potenciálu je podmíněno existencí úspěšného a inovačního filmového průmyslu ve Společenství. Lze je usnadnit zlepšováním podmínek pro uchovávání, restaurování a využívání filmového dědictví, jakož i odstraňováním překážek bránících rozvoji a plné konkurenceschopnosti filmového průmyslu, zejména shromažďováním, katalogizací, uchováváním a restaurováním filmového dědictví a jeho zpřístupňováním pro vzdělávací, kulturní a výzkumné účely či pro jiné podobné nekomerční využití, vždy v souladu s autorským právem a právy s ním souvisejícími.
- (8) Celková konkurenceschopnost filmového průmyslu se zlepší díky rozvoji prostředí podporujícího spolupráci mezi určenými subjekty, jimiž mohou být evropské, národní nebo regionální archivy, filmové ústavy nebo podobné instituce, v otázkách týkajících se uchovávání a ochrany filmového dědictví.
- (9) Členské státy byly usnesením Rady ze dne 26. června 2000 o uchovávání a zhodnocení evropského filmového dědictví ⁽¹⁾ vyzvány, aby spolupracovaly při restaurování a uchovávání filmového dědictví, kromě jiného na základě využívání digitálních technologií, aby si vyměňovaly osvědčené postupy v tomto odvětví, podporovaly postupné budování sítí evropských archivních dat a zvažovaly případné využívání těchto sbírek pro účely vzdělávání.
- (10) Evropská úmluva o ochraně audiovizuálního dědictví stanoví, že každá smluvní strana musí, legislativními či jinými odpovídajícími prostředky, zavést povinnost ukládat pohyblivý obrazový materiál, který tvoří součást jejího audiovizuálního dědictví a byl vyroben nebo vznikl v koprodukcí na území dotyčné smluvní strany.
- (11) Ve sdělení Komise ze dne 26. září 2001 o určitých právních aspektech týkajících se kinematografických a jiných audiovizuálních děl ⁽²⁾ bylo posouzeno povinné ukládání audiovizuálních děl na národní či regionální úrovni uložené zákonem jako jeden z možných způsobů, jak uchovat a ochránit evropské audiovizuální dědictví, a bylo zahájeno zjišťování současné situace, pokud jde o ukládání kinematografických děl v členských státech.
- (12) Na zasedání Rady (pro kulturní/audiovizuální záležitosti) dne 5. listopadu 2001 její předseda poznamenal, že obsah sdělení Komise přijala Rada příznivě.
- (13) Ve svém usnesení ze dne 2. července 2002 ⁽³⁾ ke sdělení Komise Evropský parlament zdůraznil význam ochrany kinematografického dědictví a podpořil přístup Evropské úmluvy o ochraně audiovizuálního dědictví, která v době intenzivních technologických změn představuje důležité měřítko. Postupný přechod na digitální technologie umožní větší konkurenceschopnost evropského filmového průmyslu a v dlouhodobějším horizontu přispěje ke snížení nákladů na katalogizování, ukládání, uchovávání a restaurování audiovizuálních děl. Současně s tím budou vytvořeny nové příležitosti pro inovace v oblasti ochrany filmového dědictví.
- (14) Členské státy byly usnesením Rady ze dne 24. listopadu 2003 o ukládání kinematografických děl v Evropské unii ⁽⁴⁾ vyzvány, aby zavedly, pokud tak dosud neučinily, účinné systémy ukládání a uchovávání kinematografických děl tvořících součást jejich audiovizuálního dědictví v národních archivech, filmových ústavech a podobných institucích.
- (15) Všechny členské státy již zavedly systémy pro shromažďování a uchovávání kinematografických děl tvořících součást jejich audiovizuálního dědictví. Čtyři pětiny těchto systémů jsou založeny na zákonné nebo smluvní povinnosti ukládat veškeré filmy nebo alespoň filmy, které získaly podporu z veřejných finančních prostředků.
- (16) „Pohyblivým obrazovým materiálem“ se rozumí každý soubor pohyblivých obrazů zaznamenaných libovolnými prostředky a na libovolném nosiči, bez ohledu na to, zda jsou doprovázeny zvukem či nikoli, a schopných vyvolat dojem pohybu.
- (17) „Kinematografickým dílem“ se rozumí pohyblivý obrazový materiál libovolné délky, zejména hraná, animovaná a dokumentární kinematografická díla určená pro promítání v kinech.
- (18) „Kinematografickými díly tvořícími součást jejich audiovizuálního dědictví“ se rozumí filmová výroba, včetně koprodukce s jinými členskými státy nebo třetími zeměmi, označená jako taková členskými státy nebo subjekty určenými členskými státy na základě objektivních, průhledných a nediskriminačních kritérií. Audiovizuální dědictví členských států dohromady představuje evropské audiovizuální dědictví.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 193, 11.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 43, 16.2.2002, s. 6.

⁽³⁾ Úř. věst. C 271 E, 12.11.2003, s. 176.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 295, 5.12.2003, s. 5.

- (19) Aby se zajistilo předání evropského filmového dědictví budoucím generacím, je třeba je systematicky shromažďovat, katalogizovat, uchovávat a restaurovat, vždy v souladu s autorským právem a právy s ním souvisejícími.
- (20) Evropské filmové dědictví by mělo být lépe zpřístupněno pro vzdělávací, kulturní, výzkumné nebo jiné podobné nekomerční využití, vždy v souladu s autorským právem a právy s ním souvisejícími.
- (21) Převod držby kinematografických děl na subjekty pověřené jejich archivováním neznamena převod autorského práva a práv s ním souvisejících.
- (22) V čl. 5 odst. 2 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti⁽¹⁾ se stanoví, že členské státy mohou stanovit výjimku nebo omezení u zvláštních úkonů rozmnožování skutečně veřejně přístupnými knihovnami nebo archivy, které nesledují přímý ani nepřímý hospodářský nebo komerční prospěch,

BEROU NA VĚDOMÍ ÚMYSL KOMISE:

1. zvážit zavedení povinnosti pro příjemce finančních prostředků EU ukládat jednu kopii evropských filmů, které získaly podporu z finančních prostředků EU, alespoň v jednom národním archivu;
2. podporovat spolupráci mezi určenými subjekty;
3. zvážit financování výzkumných projektů v oblasti dlouhodobého uchovávání a restaurování filmů;
4. podporovat evropskou standardizaci v oblasti katalogizace filmů za účelem zlepšení interoperability databází, mimo jiné spolufinancováním standardizačních projektů a rozšířením výměn osvědčených postupů, při současném respektování jazykové rozmanitosti;
5. usnadnit sjednání standardní smlouvy na evropské úrovni mezi určenými subjekty a nositeli práv, v níž budou stanoveny podmínky, za nichž mohou určené subjekty zpřístupnit uložená kinematografická díla veřejnosti;

6. sledovat a vyhodnocovat, v jakém rozsahu opatření stanovená v tomto doporučení účinně fungují, a zvážit potřebu dalších kroků.

DOPORUČUJÍ, ABY ČLENSKÉ STÁTY zlepšily podmínky uchovávání, restaurování a využívání filmového dědictví a odstranily překážky bránící rozvoji a plné konkurenceschopnosti evropského filmového průmyslu tím, že:

1. budou podporovat intenzivnější využívání průmyslového a kulturního potenciálu evropského filmového dědictví na základě systematických opatření týkajících se uchovávání a restaurování, a to podporou politiky inovací, výzkumu a technického rozvoje v oblasti uchovávání a restaurování kinematografických děl;
2. přijmou do roku 16. listopadu 2007 legislativní, správní nebo jiná vhodná opatření, která zajistí, aby byla kinematografická díla tvořící součást jejich audiovizuálního dědictví systematicky shromažďována, katalogizována, uchovávána, restaurována a zpřístupňována pro vzdělávací, kulturní, výzkumné nebo jiné podobné nekomerční využití, vždy v souladu s autorským právem a právy s ním souvisejícími;
3. určí vhodné subjekty, které budou nezávisle a profesionálně plnit úkoly veřejného zájmu popsané v odstavci 2, a zajistí, aby jim byly poskytnuty nejlepší dostupné finanční a technické prostředky;
4. budou podporovat určené subjekty v tom, aby s nositeli práv po dohodě nebo smlouvou stanovily podmínky, za nichž mohou být uložena kinematografická díla zpřístupněna veřejnosti;
5. zváží, zejména za účelem propagace filmového dědictví, zřízení nebo podporu národních filmových akademií či podobných subjektů;
6. přijmou vhodná opatření k častějšímu používání digitálních a nových technologií při shromažďování, katalogizaci, uchovávání a restaurování kinematografických děl;

Shromažďování

7. budou provádět systematické shromažďování kinematografických děl tvořících součást jejich audiovizuálního dědictví, a to na základě zákonné nebo smluvní povinnosti ukládat nejméně jednu vysoce kvalitní kopii těchto kinematografických děl u určených subjektů. Při

⁽¹⁾ Úř. věst. L 167, 22.6.2001, s. 10.

stanovení podmínek jejich ukládání by členské státy měly zajistit, aby:

- a) během přechodného období pokryly alespoň vyrobená kinematografická díla nebo kinematografická díla vzniklá v koprodukcí, která získala podporu z veřejných finančních prostředků na národní nebo regionální úrovni; po uplynutí tohoto přechodného období by měly pokrýt, pokud možno, veškerou výrobu, včetně té, která nezískala žádnou podporu z veřejných finančních prostředků,
- b) uložená kinematografická díla měla dobrou technickou kvalitu, usnadňující jejich uchování a možnost rozmnožování, a aby spolu s nimi byla případně poskytnuta metadata ve standardizované formě,
- c) k uložení došlo v době zpřístupnění filmu veřejnosti, a v každém případě nejpozději do dvou let od této doby;

Katalogizace a vytváření databází

- 8. přijmou vhodná opatření (která by posléze mohla vést ke kodexu archivace filmové výroby) na podporu katalogizace a rozřídění uložených kinematografických děl a na podporu vytváření databází obsahujících informace o těchto filmech, s využitím evropských a mezinárodních standardů;
- 9. budou podporovat evropskou standardizaci a interoperabilitu filmografických databází a jejich dostupnost veřejnosti, například prostřednictvím internetu, zejména aktivním zapojením určených subjektů;
- 10. využijí možnosti vytvořit síť databází zahrnující evropské audiovizuální dědictví, společně s příslušnými organizacemi, zvláště s Radou Evropy (Eurimages a Evropská audiovizuální observatoř);
- 11. vyzvou subjekty pověřené archivováním, aby zhodnotily archivy tím, že je na úrovni EU rozřídí do sbírek, například podle témat, autorů a období;

Uchovávání

- 12. přijmou legislativní opatření nebo použijí jiné metody v souladu s vnitrostátní praxí, aby zajistily uchovávání uložených kinematografických děl. Opatření v oblasti uchovávání by měla zahrnovat zejména:

- a) rozmnožování filmů na nových paměťových nosičích,
- b) uchovávání zařízení pro promítání kinematografických děl na různých nosičích;

Restaurování

- 13. přijmou veškerá vhodná opatření povolující v rámci jejich právních předpisů rozmnožování uložených kinematografických děl za účelem restaurování a současně umožní nositelům práv mít na základě dohody mezi všemi zúčastněnými stranami prospěch z průmyslového potenciálu svých děl zlepšených restaurováním;
- 14. budou podporovat projekty restaurování starých filmů nebo filmů vysoké kulturní či historické hodnoty;

Zpřístupnění uložených kinematografických děl pro vzdělávací, kulturní, výzkumné nebo jiné podobné nekomerční využití

- 15. přijmou nezbytná legislativní nebo správní opatření, která umožní určeným subjektům zpřístupnit uložená kinematografická díla pro vzdělávací, kulturní, výzkumné nebo jiné podobné nekomerční využití, vždy v souladu s autorským právem a právy s ním souvisejícími;
- 16. přijmou vhodná opatření pro zajištění přístupu postižených osob k archivovaným kinematografickým dílům, vždy v souladu s autorským právem a právy s ním souvisejícími;

Odborná příprava a mediální gramotnost

- 17. budou podporovat odbornou přípravu ve všech oblastech souvisejících s filmovým dědictvím za účelem podpory intenzivnějšího využívání průmyslového potenciálu filmového dědictví;
- 18. budou podporovat využití filmového dědictví jako způsobu posílení evropské dimenze ve vzdělávání a kulturní rozmanitosti;
- 19. budou podporovat a propagovat vizuální vzdělávání, vzdělávání zaměřené na film a mediální gramotnost na všech stupních vzdělávání, v programech odborné přípravy a v evropských programech;

20. budou podporovat úzkou spolupráci mezi producenty, distributory, provozovateli vysílání a filmovými ústavy pro účely vzdělávání při současném respektování autorského práva a práv s ním souvisejících;

Ukládání

21. zváží zavedení systému dobrovolného nebo povinného ukládání:
- a) sekundárních zdrojů a propagačních materiálů souvisejících s kinematografickými díly tvořícími součást národního audiovizuálního dědictví,
 - b) kinematografických děl tvořících součást národního audiovizuálního dědictví jiných zemí,
 - c) pohyblivého obrazového materiálu jiného než kinematografická díla,
 - d) kinematografická díla minulosti;

Spolupráce mezi určenými subjekty

22. budou vybízet a podporovat určené subjekty za účelem výměny informací a koordinace jejich činnosti na národní a evropské úrovni s cílem například:

- a) zajistit koherenci metod shromažďování a uchovávání a interoperabilitu databází,
- b) vydávat archivní materiály, například na DVD, opatřené titulky v co možná největším počtu jazyků Evropské unie, vždy v souladu s autorským právem a právy s ním souvisejícími,
- c) sestavit evropskou filmografii,
- d) vytvořit společné normy pro elektronickou výměnu informací,
- e) vytvářet společné výzkumné a vzdělávací projekty a současně podporovat rozvoj evropských sítí filmových škol a muzeí;

Sledování tohoto doporučení

23. každé dva roky informují Komisi o krocích učiněných na základě tohoto doporučení.

Ve Štrasburku 16. listopadu 2005.

Za Evropský parlament
předseda

J. BORRELL FONTELLES

Za Radu
předseda nebo předsedkyně
Bach of LUTTERWORTH